

ŠKOLSKI LIST HRVATSKE NASTAVE U BAVARSKOJ

LIJEPA NAŠA

MAJČIN DAN

I DAN OBITELJI OBILJEŽILI SMO RADIONICAMA I PROSLAVAMA

NIKOLINJE I BOŽIĆNI PRAZNICI

KAKO SMO PROVELI BOŽIĆ I BOŽIĆNE PRAZNIKE

ZLATNA RIBICA

NAGRADNI NATJEČAJ LITERARNIH I NOVINARSKIH RADOVA

**PROJEKTI HRVATSKE NASTAVE
KOORDINACIJE BAVARSKA**

Školski list
Hrvatske nastave u Bavarskoj, SR Njemačka
Broj 4, srpanj 2012.
školska godina 2011./2012.
www.hrvatska-nastava-bavorska.de

DRAGI UČENICI, POŠTOVANI RODITELJI,

srdačno Vas pozdravljam u ime Hrvatske nastave, Koordinacije Bavarske, SR Njemačka.

Koordinacija Bavarska nova je koordinacija koju od školske godine 2008./2009. organizira Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa Republike Hrvatske. Hrvatska nastava konzularnog tipa uvedena je najprije u školama u Augsburgu, Freisingu, Ingolstadt, Karlsfeldu, Meitingenu, Nersingenu, Regensburgu, Straubingu i Traunreutu, a od školske godine 2009./2010. i u škole u Münchenu, Fürstenfeldbrucku, Neufahrnu, Poingu, Unterhachingu, Buchloeu, Bad Reichenhallu, Kolbermooru, Rosenheimu, Landshutu, Nürnbergu i Würzburgu.

Hrvatska nastava se ostvaruje u suradnji s GK RH u Münchenu, Hrvatskim katoličkim misijama, njemačkim školama, kulturnim udrugama, s trima koordinacijama u Baden-Württembergu i Hrvatskom nastavom u Švicarskoj.

Nastava obuhvaća hrvatski jezik i kulturu u širem smislu: temeljne kulturne i povijesne činjenice iz hrvatske prošlosti, zemljopisne pojmove vezane uz domovinu, likovnu i glazbenu kulturu, kao i obilježavanje hrvatskih blagdana. Za učenike se organiziraju i različite izvannastavne aktivnosti: prigodne priredbe povodom proslave Sv. Nikole i Majčinog dana, izložbe učeničkih radova, druženja, sudjelovanje u domovinskim projektima iz područja kulture te školski projekti. Putem ovih novina, četvrtih po redu, želimo omogućiti bolju informiranost, suradnju i komunikaciju između nastavnika, roditelja i učenika kao i praćenje aktivnosti naše koordinacije.

Slobodno nam se obratite za dodatne informacije.

Do susreta u Hrvatskoj nastavi srdačno Vas pozdravljam,

Tado Jurić, prof., koordinator Hrvatske nastave u Bavarskoj

LIJEPA NAŠA

Školski list Hrvatske nastave u Bavarskoj

SR Njemačka

www.hrvatska-nastava-bavarska.de

Broj 4, srpanj 2012.

List uredili i lektorirali učitelji Hrvatske nastave:

Kristina Krznar

Karmela Lukanović

Tado Jurić

Pavo Kovačević

Marijana Pinkert

Suzana Suman

Anna Vrca

Layout: Anna Vrca

Tisak: wir-machen-druck.de

Naklada: 750 primjeraka

Slika na naslovnici: likovni rad Marijane Pinkert (sva prava pridržana)

Niti jedan tekst ili fotografija se ne smiju koristiti bez pismene suglasnosti koordinacije Bavarska.

SADRŽAJ

Dan jabuke	3
Pahuljice padaju	4
Život bez mobitela	5
Nikolinje i božićni praznici	6
Najluđa igra	10
Kviz znanja "Moja domovina"	14
Kreativne radionice povodom Majčinog dana	16
Hrvatska nastava u Bavarskoj obilježila Majčin dan i Dan obitelji	18
Hvala ti, mama!	20
Za mene je sreća...	22
Ruđer Bošković	23
Kako bih se ponašao da sam roditelj	24
Imam dvije domovine	26
Zlatna ribica	28
Dopisivanje s OŠ Pećine iz Rijeke	30
Nogometni turnir Ehingen 2012	34
Karaoke "Pjevajmo hrvatski"	36
Ostale aktivnosti koordinacije Bavarska	38
Nastavna mjesta	39
Galerija slika	40

Učiteljice i učitelji Hrvatske nastave u Bavarskoj

DAN JABUKE

20. listopada obilježava se Dan jabuke. Kažu da je to kraljica voća, a imaju i pravo jer ponekad nismo ni svjesni njezine važnosti u zdravlju i prehrani čovjeka. Dan jabuke se upravo obilježava u listopadu kada se izlažu na sajmovima.

Prema vremenu sazrijevanja razlikujemo rane ili ljetne, srednje rane ili jesenske, te kasne ili zimske jabuke. Po obliku se dijele na okrugle, šiljate, plosnate, rebraste, bez rebara, s dubokom ili plitkom čašicom. Dijele se i po boji, okusu i svojstvu pokožice ploda na crvene, žute, šarene, smeđe, zlatno žute, zelene, obojene kao mramor, odnosno, glatke, sjajne, hrapave, i masne jabuke, sočne, kisele, slatke, aromatične. Ovo su samo neke od karakteristika među oko 10 000 vrsta jabuka koliko ih na svijetu ima.

Od jabuka se prave najfinije savijače, kolači, pite, marmelade, te razni napitci kao sok, vino ili ocat.

- Jabuka je simbol vječne mladosti
- Često su bile tema starih narodnih pjesama
- Jabuka nam čisti zube
- Simbol zdravlja i ljepote

Tekst napisali učenici iz Neufahrna

Što učenici kažu o jabuci:

- Jabuke su zdrave
- Najviše volim crvene jabuke
- Svaki dan u školu ponesem jednu jabuku
- Jabuka je moje omiljeno voće
- Mmmmmmm obožavam sok od jabuke
- Kad pitam baku da li ima nešto slatko za mene, ona mi da jabuku
- Moja mama peče najbolji kolač od jabuke
- Kada sam bolestan jedem jabuke

PAHULJICE PADAJU

Ja sam jednoga dana u zimu gledala kroz prozor i mislila se zašto još uvijek nema snijega. Bila sam tužna, jer bi se rado u snijegu igrala. U noći kada sam spavala padao je snijeg. Ujutro kada sam se naspavala ugledala sam kako pahuljice padaju sa neba. Velike i male, lijevo i desno, gdje god sam gledala je padao snijeg. Brzo sam se obukla, skočila sam u čizmice i uzela svoje rukavice. Veselo sam istrčala pred naša vrata. Ja sam napravila jednog velikog snjegovića. Stavila sam mu mrkvu kao nos a male kamenčiće kao dugmad. Moja prijateljica je tada dosla u naše dvorište. Jos uvijek su padale pahuljice velike i male, lijevo i desno. Sve oko nas je bilo bijelo. Moja majka je za nas pripremila topli čaj i kekse. Nas dvije smo sjele u snijeg, pile naš čaj i ja nisam više bila tužna. Bijele pahuljice su meni uljepšale ovaj zimski dan.

Kristina Pranjić 4.r., Nürnberg

Helena Kršak, 1.r., Rosenheim

Dok tiho i tajanstveno dolaze sa neba, lepršaju u zraku kao da plešu najljepši sniježni ples. Pružam im ruku i kad me dodirnu, prvo jedna, pa druga, onda mnoštvo, osjećam njihovu nježnost, i odmah se razveselim i plešem s njima. Svaka je drugačija, jedna velika, druga mala, neka brza, neka sporija, ali svaka lijepa na svoj način. Volim kada grad pokriju smježnom bojom, i sve se čini tako mirno i čisto, nestaje sivilo dok su one tu, a kada dode vrijeme da proljeću ustupe mjesto, napuštaju nas isto tako tiho, kako su i došle, lagano i tajanstveno, tope se i odlaze ali nisam tužna jer znam da će opet doći sa idućom zimom, da im se ja divim...

Vanessa Legin, 3. r., Nürnberg

Jednom sam išao u park koji je bio u centru grada. Bio je početak proljeća. Htio sam se tamo igrati s prijateljima. Oni su došli prije i čekali su mene. Sunce je toplo sijalo i mi smo odlučili juriti jedan drugoga. Ja sam dugo trčao iza Matije pa sam se umorio. Bio sam sav oznojen. Htio sam se odmoriti pa sam sjeo na klupu. Odjednom sam primjetio da je sunce nestalo. A iz neba su počele padati velike pahuljice snijega. Podigao sam glavu i gledao kako brzo padaju. Dok su padale, izgledale su kao velika bijela zavjesa koja se brzo spušta. Potrčao sam svojim prijateljima i svi smo se radovali zbog snijega. Kako je snijeg brzo padao, mislili smo da se možemo još i grudati. Tako smo svi sretni otišli kući.

Carlo Gaetani, 3.r., Rosenheim

Veselim se kada pahuljice padaju. Volim zimu. Po zimi idem s mamom i tatom na skijanje.

*Maya Dühring,
1.r., Augsburg*

U jednoj prelijepoj zimskoj noći padale su male hladne pahuljice, lagano i tiho. U jutro kad sam se probudila poletjela sam kao anđeo na prozor. Nisam mogla vjerovati, sve je bilo bijelo. Sva naša stabla, jabuka, breza i trešnja su bila pokrivena bijelim pokrivačem. Jedino sam vidjela jednu veliku crnu točku u vrtu, a to je bio moj pas Riki koji se neopisivo radovao snijegu. Popodne sam se dogovorila sa mojom prijateljicom Annom da idemo na brijeg na sanjkanje. I tako je prošao moj prvi sniježni dan u siječnju.

Emily Schlums, 5.r., Augsburg

Jednog dana smo moj brat Marko i ja izašli na dječje igralište. Snježne pahuljice su nam padale u lice. Napravili smo kugle od snijega, kotrljali ih da budu velike i izgradili smo dva snjegovića. Ja sam napravila donju kuglu za naseg snjegovića. Marko je napravio srednju kuglu. Kada smo bili gotovi s te dvije kugle, upitao me: "A tko će napraviti glavu?" Odgovorila sam mu: "To budemo zajedno napravili". Na isti način smo gradili i drugog snjegovića. Kada su oba snjegovića bili gotovi, zajedno smo započeli još jednu veliku snježnu kuglu. Na kraju je tu veliku kuglu bilo teško gurati. U međuvremenu je snijeg prestao padati. Tada je Marko povikao: "To smo dobro uradili!". Na kraju je rekao: "To je bilo zabavno". I onda smo zadovoljni otrčali doma.

Sonja Leček 4. razred, Nürnberg

Pozadina: Luca Mladen Vorreiter, 3.r., Rosenheim

Kaj bi te vi napravili dok nimate mobitela? Možda je to grdo ili lepo, kaj bi te vi delali? Ili radili? Kak bi mogli imat kontakt z drugima? Ništa. Nam bi dosadno bilo i ne bi mogli nekaj raditi il telefonirati il bilo kaj. Ne bi mogla vaša mama znati gde ste vi. Život bez mobitela je tak grdo i loše.

Dominik Schmidt, 6.r., Augsburg

Život bez mobitela

Život bez mobitela bi bio kao život bez komunikacije. Prije su ljudi poslali jedni drugima pismo, ali to je trajalo malo duže. Današnja komunikacija mobitelom je lakša jer se brže ostvari kontakt s roditeljima, prijateljima i sl. Možda trebamo malo razmisliti kako je bilo prije? Prije mobitela je isto bio, samo obični telefon kojeg smo mogli koristiti samo u svojoj kući i kojeg, naravno, nismo mogli sa sobom ponijeti. A kada su ljudi trebali poslati pisma poštom, to je bilo dobro ali nekako nesigurno. Što ako se pismo izgubi? Onda nikada ne bih dobio to pismo ili ne bih odmah saznao što je u pismu napisano, jer bih morao čekati mjesecima drugo pismo. Mislim da su se prije ljudi rijetko čuli telefonski i tako se gubio kontakt, možda i cijelu godinu. Jedini dobar način komunikacije je da se ljudi vide i negdje sastanu, a naročito oni koji žive daleko jedan od drugoga. Današnji mobiteli su praktični telefoni. Možeš ih nositi svuda sa sobom. Čak i mala djeca imaju mobitele da mogu nazvati svoje roditelje ako nešto krene krivo ili se izgube.

Mislim da bi život bez mobitela bio jednostavno život bez kontakta sa ljudima koji su bitni u životu.

Sandro Prodanović, 7.r., München

Ovih dana skoro svatko ima mobitel. Ako idete u grad vidite ljude kako telefoniraju ili pišu poruke. Nitko si više ne može zamisliti život bez svog voljenog telefona. Uvijek svi govore da ne bi mogli živiti bez svojeg mobitela i da je to najvažnije u njihovom životu.

Ja sam pred dva tjedna izgubila svoj telefon i mogu vam samo reći da uopće nije tako loše. Na početku je bilo jako teško, ujutro nisam imala niš gdje bi mogla pogledati na sat, nisam mogla poslati poruku i nisam mogla nikoga nazvat. Svi su mi rekli kako mora biti teško bez mobitela. Sad sam izolirana od modernog svijeta i ne bum više ništa znala. To nije bilo tako kako su mi svi govorili. U razdoblju u kojem nisam imala mobitela, saznala sam da sam bez stresa. Ne moram cijelo vrijeme gledati na mobitel da vidim dal me je netko nazval ili mi poslao poruku. Češće sam se sastajala sa svojim prijateljima, jer ja inače ne bih mogla razgovarati s njima.

Ali bilo je situacija kad sam mobitel hitno trebala, kao kad sam morala nazvati svoje roditelje, da ću se zakasnit ili da me pokupit od prijateljice i bez mobitela to nisam mogla napraviti.

Mateja Gluščić, 9.r., Ingolstadt

Svaj prvi mobitel dobio sam kad sam imao devet godina i bio sam jako sretan! Prije, kad ga nisam još imao, manje sam kontaktirao s mojim prijateljima. U to vrijeme drugi su već imali mobitel.

Otkad sam ga dobio, nazvao sam svoje prijatelje, mogao sam s njima razgovarati, pisati poruke, dobivati važne informacije i zaključio sam da mi je tada bio jako koristan. Najboljim se pokazao kad je bilo nešto hitno, kad se nekome nešto dogodilo ili sam brzo nešto trebao. No, kako je tehnika napredovala, to se sada već može raditi i sa facebookom i skypeom, a ne moraš platiti. Za sada je još potpuno besplatno. Danas više volim skype nego li zvati mobitelom ili pisati njime poruke.

Zbog svega toga, meni danas više nije važno imati mobitel i mogu zamisliti život bez njega.

Christian Wegener, 8.r., Unterhaching

Život bez mobitela za mene nije takav problem. Ja sam već jedanput osjetio kako je to bez mobitela. Moji roditelji su mislili da će se moje ocjene popraviti bez mobitela.

Ja sam najviše koristio mobitel samo da nazovem roditelje da mi je dobro i da sam došao doma. Najviše se moja mama brinula za mene jer se nisam mogao javiti. Zbog toga sam bio tužan i moj cilj je bio da ću se popraviti u školi i da moji roditelji nemaju straha da će mi se na ulici nešto dogoditi. Za mene mobitel nije toliko potreban ali ja znam da će me drugi ljudi nazvat.

Martin Tomašević, 6.r., Augsburg

NIKOLINJE I BOŽIĆNI PRAZNICI

Ja sam bila u Hrvatskoj. Jeli smo meso i sarmu a onda bi se igrali. Naša prijateljica se zove Paula i kod nje smo prespavali. Za Novu godinu smo pucali petarde. Zatim smo išli za Njemačku. Imali smo još sedam dana praznika. Tada smo smjeli otvoriti poklone. Pokloni su bili super i s njima smo se igrali. Onda su došli tetka i tetak i donijeli au još poklona.

Anabela Paunić, 3. r., Nürnberg

Niko Protuđer, 7.r. Bad Reichenhall

Moji Božićni praznici bili su glupi i dosadni jer san mora kuvat, prat kuću i kitit bor. Mora san svaki dan ić u dućan. Ali, zato san dobija 200 eura i džemper. Zato je za Novu godinu bilo super. Baca san petarde i puca san rakete u zrak.

Moj brat Ivan me svaki dan žvcira. Moja mater mi je svako jutro govorila: "Diži se!" Moj prijatelj Marian me zamolija da mu pomognen raznosat novine, pa san mu pomoga. A i on je meni prije pomoga. Ovo je bila moja štorija od moji praznika.

Denis Čirko, 9.r., Ingolstadt

Bilo je u planu da idemo u Hrvatsku/Petrinju, ali pošto je vrijeme bilo loše (puno snijega), nismo otišli.

Onda sam se razbolila. Dobila sam gripu. Puno sam kašljala i imala sam temperaturu. Morala sam puno ležati i piti topli čaj sa medom. I tako svaki dan! Bilo mi je strašno dosadno. Moji roditelji i brat su se trudili da što prije ozdravim. Na zadnji dan praznika mogla sam otići sa obitelji na bazen. Ovi praznici mi se uopće nisu sviđjeli.

Anabela Paunić, 3.r., Nürnberg

Antonia Dabelić, 3.r. München

Učenici iz Karlsfelda

Učenice iz Landsberga

Učenici iz Ingolstadta

Antonia Klanac, 9.r., Bad Reichenhall

Na Božić je bila rodbina kod nas. Bili smo u crkvi. Poslije mise bio je Božićni igrokaz, na kojem sam ja glumila "Zvijezdu". Poslije Božićnih blagdana išli smo na skijanje u Bayerischen Wald sa prijateljima. Bilo nas je jedanaest odraslih i desetoro djece. Svaki dan smo puno skijali ili se sanjkali. Navečer smo se igrali u apartmanu. Za doček Nove godine svi smo skupa večerali. Kasnije su djeca pripremila program za roditelje, pjevali smo i plesali. Jedan cijeli dan smo šetali kroz šumu i išli na jedan velik toranj. Voditeljica je igrala s nama razne igrice na snijegu. To je bilo jako smiješno! Vidjeli smo puno divljih životinja. Bili su jako tužni kad smo nakon sedam dana morali ići kući, jer nam je bilo jako lijepo.

Julija Ljubić, 3.r., Nürnberg

Proslava Nikolinja u Nürnbergu

Andrea Lovrić, 2.r., Würzburg

Učnice iz Münchena

Božićni običaji u Bosanskoj Posavinisu slični su običajima u drugim dijelovima BiH. U mome selu Prudu pripreme za Božić počinju već u 1. nedjelji Došašća a na sv. Luciju (13.12.) se sije pšenica u malu posudicu u koju se na Badnjak stavljaju 3 svijeće koje se pale na Badnjak. Okićene kuće i ulice navještaju skori dolazak Božića. Na Badnjicu u ranim jutarnjim satima djeca obilaze susjede i rodbinu od kojih dobijaju poklone i novčane darove za Božić. Pri dolasku djeca su dužna donijeti hrastovu grančicu koja se zove Badnjak, staviti je iznad vatre i izgovoriti riječi "Bog u kuću, Badnjak na kuću" i čestitat ukućanima sretna Badnji-

ca. Na Badnjak je obavezan post i nemrs i u svim kućama se peče pečnica. U večernjim satima Badnjaka domaćin, tj. glava kuće, unosi slamu u kuću koja se postavlja ispod stola i govori: "Hvaljen Isus, čestit vam Badnjak i sveto Isusovo porođenje!". Ukućani su odgovarali: "Čestita ti duša bila". Svi ga ukućani ljube u ruku, a slama se škropi svetom vodom. Te večeri nitko ne ide u posjet tuđoj kući da ne ometa obiteljski obred molitve i večere. Inače je sama večera na Badnju večer vrlo posna: gnječeni grah, kisele prokole, nemasna gibanica, riba... Na polnoćku idu svi što se mogu micati do crkve pjevajući. Djeca se trude ne zaspati da ih ne mimoide nešto što su željno iščekivala cijelu godinu i jedva dočekali: odlazak na polnoćku s velikima. Po povratku iz crkve, kao i rano ujutro i cijeloga dana Božića tko bi se s kim susretao govori: "Faljen ti bio Božić i sveto Isusovo porođenje". I opet se odgovaralo: "Čestita ti duša bila". Kako je Božić obiteljski blagdan svatko ostaje u svojoj kući. Blagovalo se, pjevalo i molilo, a oni koji nisu bili na polnoćki pohodili bi sv. misu. I na sv. Stjepana i na sv. Ivana, tj. drugi i treći dan Božića prisustvuje se sv. misi. Majke u te dane vode djecu da se poklone Isusu u jaslucama.

Ana-Maria Grgić, 8.r., Freising

Marina Grgić, 7.r., Traunreut

Proslava Nikolinja u Münchenu

Kathrina Schaade, 8.r., Buchloe

Za mene je Božić jedan poseban i čaroban blagdan. Ali Božić nije samo blagdan, već nešto više, Božić je neopisivo veselje.

Ja slavim to veselje s mojim najdražima. A pod tom riječi „najdraži“ podrazumijevam svoju obitelj. Taj blagdan se jednostavno mora provoditi s obitelji. Kaže se da je Božić blagdan ljubavi. Zato se i treba Božić proslaviti s ljudima koje voliš najviše – to je tvoja obitelj.

Kod mene se u kući Božić proslavlja ovako: kada dođemo s mise Polnočke, prvo se otvaraju darovi. Kakva radost! Kakvo veselje! Koliko smo mi, djeca, tada sretni. Onda plešemo i pjevamo. Sutra je cijeli dan jedan veseo dan. Igramo se, zezamo. A najbolje mi je, kada mama skuha najukusnije jelo u cijeloj godini. Poslije toga, punih stomaka, sjednemo oko stola. Pričamo i pjevamo sve do ponoći.

Božić mi je stvarno najdraži blagdan. Isus se rodio u toj noći i cijela obitelj je zajedno. Ne znam ima li išta na svijetu ljepše i bolje.

*Andrej Safundžić, 9.r.,
Bad Reichenhall*

Oni ljudi koji slave Božić, slave ga na svoj način i imaju svoje običaje. Zavisu iz kojih krajeva Hrvatske ili Bosne i Hercegovine dolaze. Mnogi koji su otišli iz zemlje rođenja u svijet da bi tamo živjeli i radili, „ponijeli“ su svoju tradiciju slavljenja blagdana. A neki, kao moja obitelj, za vrijeme blagdana odlaze u svoju domovinu.

Radujem se već onog dana kad su mama i tata odlučili da ćemo ići za blagdane kući. Već par dana prije polaska, u kući postaje vrlo uzbuđljivo. Svi se pripremamo i kupujemo stvari koje ćemo ponijeti sa sobom. Uglavnom su to darovi za našu rodbinu. Naš put prema kući je dosta dug. Dok se vozim razmišljam kako ukrašavam bor i jedem kolače koje smo mama i ja napravili. U tom razmišljanju zaspim. I odjednom – već smo došli pred kuću, gdje je bilo sve bijelo kao u snu. Ujutro, na Badnjak cijela obitelj se priprema. Mama pravi kolače i

peče ribu, ja ukrašavam bor u sobi. Tata i brat vani kite boriće sa lampionima. Navečer se molimo oko bora i u ponoć idemo na misu. Na dan Božića se radujemo, otvaramo darove i pjevamo pjesme. Nekada nam dođe netko iz rodbine.

Volim Božić. Božić je moj najdraži blagdan zato što je cijela obitelj zajedno. Tada se osjećam sretnom i sigurnom.

Marina Grgić, 7.r., Traunreut

Nikolinje u Bad Reichenhallu

Učenici iz Bad Reichenhalla

Učenici iz Neufahrna i Karlsfelda

Proslava Nikolinja u Münchenu

Za mene je Božić uvijek jedan od najljepših blagdana. Sviđa mi se zato što se slavi zimi, kada snijeg pada a ti u toplom kitiš bor, kuću i pripremaš sve za Badnjak i Božić.

Božićne blagdane svake godine slavimo u Hrvatskoj kod bake i dede s tatine strane. Na Badnjak se puno pripremamo. Dok jedni kuću čiste, drugi kuhaju a tata i deda traže lijepo drvice u šumi. Kod nas je običaj da djeca kite bor sa šarenim kuglama i svjetlucanim lampicama a ispod bora stoje velike jaslice sa figurama koje je moj deda sam izradio. Dan prije, moja baka peče puno kolača različitih vrsta. Kod nas se

po običaju u osam sati navečer jede posno jelo i to vrlo ukusno ispečena riba sa salatom i žganci. Prije nego što se počne jesti, moj tata blagoslivlja jelo i cijelu obitelj koja se okupila oko stola uz svijeću i molitvu. Na stolu se nalazi košara u kojoj ima lješnjaka, oraha, naranči i jabuka i puno drugog voća. Svatko od nas mora pojesti bar malo od toga. Tko želi ustati od stola, mora sačekati da glavni iz obitelji pojede i da ustane. Ispod stola se nalaze kliješta i odvijač a ispod stolnjaka 100 kuna. Tim običajem naš tata nam želi ukazati da uvijek imamo dovoljno novaca i posla u životu. Darove koje smo stavili već ujutro pod bor, otvaraju

se nakon jela i onda se slikamo za obiteljski album. U 24 sata cijela obitelj ide na Polnoćku a nakon mise idemo kući gdje nas čeka vruća prasetina sa salatom i krumpirima i bakini kolači.

I sad kad pomislim na sve to poželjela bih da je već Božić. Kad jednom budem sama roditelj mislim da ću svojoj djeci prenijeti božićne običaje svojih roditelja.

Patricia Ivanešić, 9. r., Traunreut

Proslava Nikolinja u Nürnbergu

Proslava don Bosca u Nürnbergu

Proslava Nikolinja u Augsburgu

Najludža igra

Maškare iz Nersingena

Prošloga ljeta sam išao sa svojim roditeljima i prijateljima u Hrvatsku, na more. Imao sam šest tjedana ljetnog raspusta. Mogao sam se odmoriti a i igrati. Od svih igara volio sam najviše vaterpolo. Tako sam se jednom sa svojim prijatelji- ma dogovorio da se nađemo i igra- mo vaterpola. Došli smo na plažu i ušli duboko u vodu pa smo se doda- vali vaterpolskom loptom. Bilo nam je lijepo i uživali smo. Kad smo se izigrali, izašli smo iz mora. Bili smo gladni. Pojeli smo jedan kukuruz. Morali smo se odmarati a i more je bilo šporko. Poslije, kada je šporki- ca odplovila, ušli smo opet u more da se nastavimo igrati. Bili smo to-

liko umorni od igre ali i zadovolj- ni. Nakon toga, kada je bilo vrijeme da idemo kući, moj prijatelj je htio kod mene spavati. Njegova mama mu je to dozvolila pa smo se opet vani puno raznih igara igrali. Ali nije nam bilo dosta pa smo još kada smo ušli kasno u kuću, još na X-BOXU igrali STAR – WARS. Skroz kasno smo išli spavati. Bio je to dan naj- većih igara. Kad smo tribali ići za Njemačku, bilo mi je žao pa sam plačući otišao.

Ante Lovrić, 4.r., Rosenheim

Prošlog ljeta bio sam s pri- jateljima na moru. Uvijek smo se zajedno igrali. Jednom smo se igrali igre u kojima jed- ni druge jurimo i hvatamo ih. I tako, dok je moj prijatelj Petar trčao i hvatao druga dva pri- jatelja, Matu i Josipa, morao sam samo gledati jer Petar nije mene hvatao. I bilo mi je do- sadno. Odjedanput sam imao jednu ideju. Otplivao sam što brže i dalje od njih tako da me oni ne vide. I tamo gdje sam doplivao, lijepo sam se odma- rao. Josip je primjetio da me nema. Oni su me počeli tražiti. I tražili su me i tražili ali me nisu našli. I kada su se umorili izašli su vanka iz vode i igra- li Uno. Tek kada su završili s igrom, doplivao sam i izašao na obalu. Stajao sam, gledao ih i smijao se. Tada su oni bili ljuti. Ali, opet smo se pomiri- li i postali smo opet prijatelji. Kada se počelo mračiti, kupili smo burek jer smo bili gladni i umorni. Onda smo pošli kući. Ja sam bio pospan i sanjao sam gdje bih sa svojim prijateljima drugi put mogao ići.

Ivan Lovrić, 4.r., Rosenheim

Vanessa Legin, 4.r., Nürnberg

Nika Tikvica, 2.r., München

Maškare iz Nersingena

Maškare iz Nersingena

Klara Božić, 2.r., München

Jednog lijepog sunčanog dana sam se u dvorištu moje sestrične igrala sa skoro svom djecom iz cijelog sela. Igrali smo se skrivača. Cijelo poslijepodne smo proveli u igri. Toliko nam je to bilo zabavno da smo se igrali dugo u noć. Nismo ni primjetili da je zahladilo i da je pao mrak. Ali smo se i dalje igrali. Moja sestrična i ja smo se zajedno sakrili i nije nas nitko našao. Bilo je jako smiješno. Bilo je kasno navečer, već devet sati. Nas dvije smo se sakrile u njezinoj kućici na drvetu. Nitko nije došao na ideju nas potražiti u toj kućici. Svi su nas tražili i tražili, ali ni poslije sat vremena, djeca nas još uvijek nisu našla. Malo smo se bojale, ali ipak nismo htjele izaći iz našeg skrovišta. Nekako je bilo jako smiješno što nas nisu našli, a mi smo

to željele jer smo se ipak bojale biti same u mraku. I odlučile smo. Polako smo se išuljale iz kućice i htjele smo se negdje drugdje sakriti. Mi smo se jako začudile da nas nije nitko vidio kad smo izašli iz kućice. A onda smo se toliko smijale jer smo vidjele da nas ta djeca još uvijek traže. Već je bilo deset sati navečer kad smo izašli iz svog dobro skrivenog mjesta. Bilo nam je smiješno kad smo vidjeli njihova začuđena lica. Pa gdje smo mogli biti i kako smo se dobro sakrili! Toga dana smo mi bile pobjednice.

Bila je to jako zabavna igra. To je bila stvarno najluđa igra koju sam ikada doživjela.

Xenia-Matea Bičanić,
6.r., Kolbermoor

Zovem se Luka i moja najdraža igra je nogomet. Najviše se igram sa mojim prijateljima. Moja najluđa igra dogodila se prošle godine. Igrali smo nogomet i nakon drugog igranja dao sam gol, nažalost, autogol. Svi smo se smijali.

Luka Leichtle, 4.r., München

Moja najluđa igra je sakrivati se sa s Andreom, s Jasminom i sa Sidney. Skoro uvijek Andrea traži i ne može nas naći. Meni je ovo najbolja igra i jako mi se sviđa. Ja se uvijek sakrivam iza grmlja. I moja prijateljica isto.

Marinela Bolotin, 3.r., Augsburg

Za mene je najluđa igra kad se u Hrvatskoj nekad igram sa mojim bratićem i sa mojom sestričnom. Igramo se nogomet ili se ja i moja sestrična igramo sa njezinim zecom – Mimi. Mimi nas uvijek poliče. Pa hoda po kući. A ja i moja sestrična idemo iza njega. Dobro se osjećam kada pobijedim u nogometu.

Linda Mandir, 4.r., Augsburg

Najviše se volim igrati uno i mlin. Najdraža igra mi je uno. Volim se igrati sa mamom i tatom te sestrom i bratom. Igramo je u kući. Ta igra ima puno kartica kojima se igra. Kad pobijedim dobro se osjećam. Do sada sam je samo pet puta izgubila i nisam se onda dobro osjećala. Meni se ta cijela igra sviđa zato što je jako zabavna.

Ana Legin, 3.r., Nürnberg

Ja se zovem Magdalena. Volim se najviše igrati sa svojom braćom, Olijem i Kićom tenis. Tada se puno smijemo.

Magdalena Čolić,
1.r., Memmingen

Maškare iz Münchena

Maškare iz Münchena

U svoje slobodno vrijeme najviše se volim igrati Star wars i tajnih agenata. Najdraža igra mi je tajni agenti i najviše je volim igrati s prijateljima u školskom dvorištu.

Najluđa igra mi se dogodila za vrijeme velikog odmora. Ta igra se zove hrvanje. Igra se tako što se trči na protivnika i onda se bori. Posljednji put kad sam igrao tu igru s prijateljima na dvorištu sve se odjednom pretvorilo u veliku tučnjavu. Nakon toga nisam se baš dobro osjećao. Inače, u toj igri pobijedio sam dva puta i tad sam bio baš super. Izgubio sam je devet puta i tada sam se osjećao baš glupo.

Kod te igre najviše mi se sviđa što se treba boriti. Najluđe kod nje je da je sve dopušteno i sve se smije raditi.

Luka Tomas, 4.r., Unterhaching

Laura Miesslinger, 2.r. Straubing

U slobodno vrime idem igrati nogomet s mojim prijateljima. Najdraža igra mi je hvatalica. U školi je igramo svaki dan.

Najluđa igra koja mi se dogodila zove se „Ananas“. Ta igra igra se ovako. Jedan igrač je nož, a svi drugi su ananasi. Ako nož dodirne jednog ananasa, onda ananas ne smi više trčati. To ide tako dugo dok nož ne dodirne svakog ananasa i onda nož mora reći: „Rizani ananas!!!“. Igrali smo je do sad par puta i to najviše u školi. Dva puta sam pobijedio i bilo mi je lijepo. Četri puta sam izgubio i onda se nisam baš lipo osjećao.

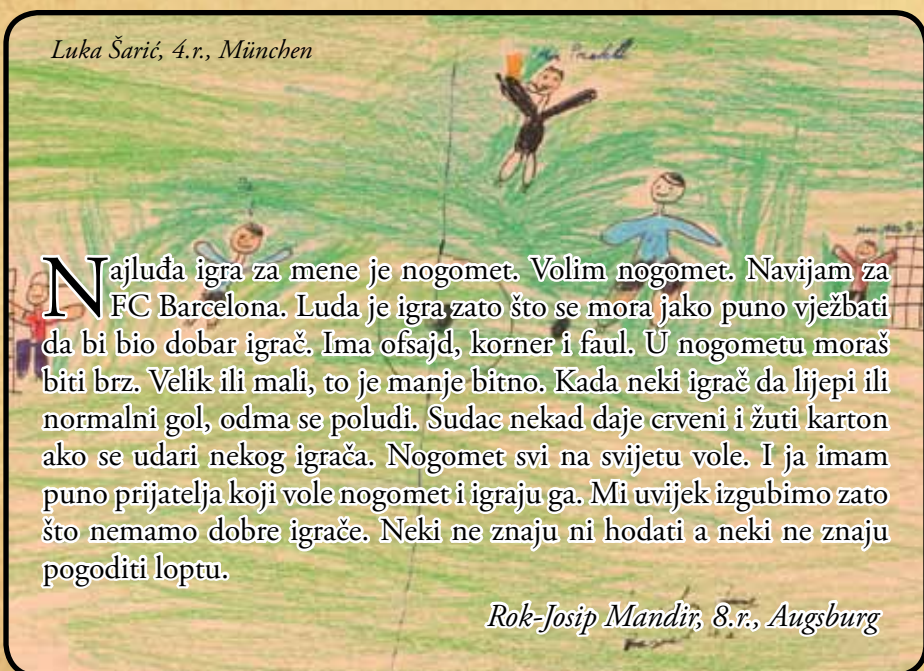
Meni je ta igra smišna i zato ja nju volim igrati. Igram je vanka i dosad sam je samo u Njemačkoj igrao. Jedva čekam da dođem u Zadar i pokažem je svojim prijateljima!

Ante Vrkić, 2.r., Unterhaching

Ja se zovem Kristijan i volim najviše igrati nogomet. Moja pozicija je sredina i tu dajem puno golova. Ja sam u hali bolji nego napolju zato što mogu bolje trčati i šutati. Ja igram u klubu Memmingenu. Tu imam prijatelje.

Kristijan Čolić, 3.r.,
Memmingen

Luka Šarić, 4.r., München

Najluđa igra za mene je nogomet. Volim nogomet. Navijam za FC Barcelona. Luda je igra zato što se mora jako puno vježbati da bi bio dobar igrač. Ima ofsajd, korner i faul. U nogometu moraš biti brz. Velik ili mali, to je manje bitno. Kada neki igrač da lijepi ili normalni gol, odma se poludi. Sudac nekad daje crveni i žuti karton ako se udari nekog igrača. Nogomet svi na svijetu vole. I ja imam puno prijatelja koji vole nogomet i igraju ga. Mi uvijek izgubimo zato što nemamo dobre igrače. Neki ne znaju ni hodati a neki ne znaju pogoditi loptu.

Rok-Josip Mandir, 8.r., Augsburg

Najviše se volim igrati Uno, a najdraža igra mi je Lego. Tu igru igram se s Leom i i igramo je kod kuće.

Kad se desila ta luda igra lea je bila stavila žutu kartu, a ja sam stavio zelenu kartu. A svako mora staviti kartu sa istim bojem ili istom bojom. Onako kako je prije na karti bilo. Već sam pet puta pobjedio u toj igri. Izgubio sam dva puta i baš sam bio tužan.

Kad netko dođe k nama ja samo stavim tu igru. Samo se počnu vući karte.

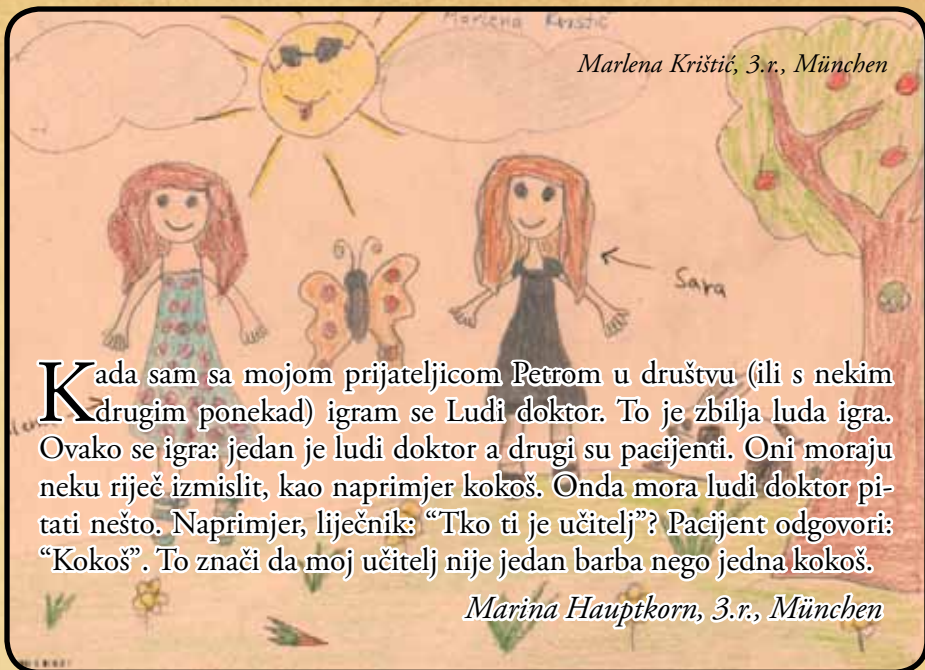
Gabriel Gajić, 2.r., München

Prošle godine smo bili na produženom vikendu u Austriji s mojim najboljim prijateljima. Bilo nas je šestero djece i toliko odraslih. Bilo je jako zabavno. Spuštali smo se niz jedan veliki brijeg s malim autićima. Kad smo se vraćali nazad gurali smo na smjene jedni druge uz brijeg. Moj prijatelj Beni je izgubio kontrolu nad svojim vozilom i prevrnuo se u koprive. Auuuuu to je bilo bolno. To nas nije smelo da i dalje jurimo niz brijeg kao strijele. U toj našoj vožnji je uvijek bila velika borba za pobjedu.

Maximilian Turković, 3.r., München

Patricia Majstorović, 2.r., Straubing

Marlena Krištić, 3.r., München

Kada sam sa mojom prijateljicom Petrom u društvu (ili s nekim drugim ponekad) igram se Ludi doktor. To je zbilja luda igra. Ovako se igra: jedan je ludi doktor a drugi su pacijenti. Oni moraju neku riječ izmisliti, kao naprimjer kokoš. Onda mora ludi doktor pitati nešto. Naprimjer, liječnik: "Tko ti je učitelj"? Pacijent odgovori: "Kokoš". To znači da moj učitelj nije jedan barba nego jedna kokoš.

Marina Hauptkorn, 3.r., München

Moj tata i ja smo otišli gledati hokejašku igru. Za mene je to bilo jako uzbudljivo i napeto jer nikad prije nisam gledao hokej u živo. Sve je bilo lijepo i u redu do polovine igre. Onda su odjednom igrači počeli vikati jedni na druge. Čak je došlo do tuče. Ja sam se jako uplašio i bio sam sretan što je moj tata bio tu. Gledatelji utakmice počeli su isto galamiti i zviždati. Nakon nekog vremena kad se situacija konačno smirila, utakmica se nastavila. Naš tim je pobijedio i bio sam sretan zbog toga. Tu igru neću nikad zaboraviti jer za mene je to bila stvarno najluđa igra koju sam ikad vidio.

Ivan Matošević, 5.r., Memmingen

Maškare iz Kolbemoora

Anka i Luka žele izmisliti najluđu igru. Anka ima ideju: "Mogla bi se košarka sa nogama igrati." „Ali moramo naći ime za igru“, kaže Luka. Kaže Luka: "Nogokošarka." Anka govori „Nošarka.“ „To je dobro, Anka“, pridružio im se mali Ivan. Moglo se i sa glavom igrati. Onda bi se mogla zvat „Glavošarka“.

Valerija Petrović, 3.r., Memmingen

Najviše se volim igrati uno, monopoly i skrivača, nogomet, čovječe ne ljuti se i mlin. Najdraža igra mi je monopoly. Volim se igrati tu igru sa bratom i sestrom i većinom je igramo u stan. Najluđa igra mi se dogodila u vrtu kad smo se igrali skrivača. Za onoga tko ne zna, ta igra se igra tako da jedan žmiri, a ostali se sakriju i onda nas traži. Posljednji put sam tu igru igrala kod bake u vrtu, a tu su bili i moji prijatelji. Kad pobjedim u igri uvijek se super osjećam, a kad izgubim sam tužna. Najviše mi se kod nje sviđa što me ne može nitko naći kad se dobro sakrijem.

Barbara Bočkaj, 3. r., Nürnberg

KVIZ ZNANJA

“MOJA DOMOVINA”

Dana 3. ožujka 2012. je bio veliki događaj! Učenici Hrvatske nastave Koordinacije Bavarske su sudjelovali na kvizu znanja "Moja domovina" u Münchenu, u HKM Schwanthalerstr. 96-98. Kviz je počeo u 14:00 sati. Sudjelovalo je 8 natjecateljskih skupina iz raznih nastavnih mjesta HN Koordinacije Bavarske. Svaka skupina je imala 5-6 natjecatelja. Učiteljice i učitelji HN su izvrsno pripremili svoje učenike, tako da je bilo vrlo napeto i neodlučno do samoga kraja. Svaka natjecateljska skupina je pokazala zavidno poznavanje nastavnog gradiva "Moje domovine".

U finale su ušle dvije skupine : Učenici iz Augsburga koji su imali natjecateljsko ime: AUGSBURG i učenici iz Münchena i Rosenheima koji su nastupili pod zajedničkim natjecateljskim imenom RO - MI. Bilo je zaista neodlučno, nerješivo do posljednjeg trenutka, kada je samo malom razlikovnom nijansom u odgovoru, konačno pobijedila skupina RO - MI. Svi učenici su nagrađeni pohvalnicama i simboličnim darovima koji su ih podsjetili na jedan "mirisni ili slatki dio naše Domovine ". Pobjednička skupina je osim pohvalnica dobila i diplome za osvojeno 1. mjesto u kvizu znanja "Moja domovina" kao i vrijedne poklone. Zahvaljujemo se našem koordinatoru kao inicijatoru ovoga kviza znanja i svim našim učiteljima / učiteljicama koji su se pripremali s učenicima, našim domaćinima u HKM - osobito fra Borisu, svim strpljivim roditeljima i naravno, svim našim dragim učenicima koji su doputovali iz svih krajeva Bavarske i koji su sve učinili da bi pokazali kako svoju domovinu vole, ljube, cijene, poštuju, nose u srcu i u glavi i za nju se mogu još uvijek "boriti" na svoj način - natjecateljskim duhom i odličnim znanjem.

Bravo svima! Čestitke svima!

Natjecateljska skupina Landsberg

Natjecateljska skupina Lopata

Natjecateljska skupina MILD

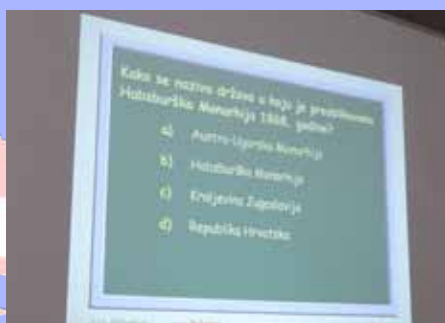
Natjecateljska skupina ŠG-Croatia

Natjecateljska skupina Tomislav

Natjecateljska skupina Augsburg

Natjecateljska skupina Ivka

Pobjednička natjecateljska skupina RO-MI

KREATIVNE RADIONICE POVODOM MAJČINOŠ DANA

Povodom obilježavanja Majčinog dana koji se u Münchenu već nekoliko godina obilježava velikom proslavom na kojoj učenici Hrvatske nastave u Bavarskoj kroz pjesmu, stihove, igrokaze i ples na svoj način zahvaljuju mamama na svemu što čine za njih, u školama gdje se održava hrvatska nastava, organizirane su kreativne radionice.

Naime, na radionicama su se pravili različiti ukrasi, okviri za slike, buketići od krep-papira, nakit, čestitike, držači za salвете, ukrasne vrećice te još mnogo toga. Svega toga ne bi bilo ni bez marljivih roditelja, koji su zajedno sa učnicima i učiteljicama uz malo dobro volje i truda te puno mašte i neobičnih ideja pretočili svoje zamisli u funkcion-

alne i lijepe radove. Nakon proslave Majčinog dana organiziran je i mali sajam svih radova, na kojem su zainteresirane uz simbolične donacije mogli sa sobom ponijeti radove sa sobom. Od prikupljenog novca, marljivi učenici bit će nagrađeni manjim izletom, zajedničkim druženjem u parku ili onim što je najsladše – sladoledom!

HRVATSKA NASTAVA U BAVARSKOJ OBILJEŽILA MAJČIN DAN I DAN OBITELJI

U subotu, 19. svibnja 2012. godine, u prostorijama HKM u Münchenu učenici, roditelji i svi prijatelji Hrvatske nastave u Bavarskoj proslavili su Majčin dan te Dan obitelji. Nazočnima se obratio koordinatorski Hrvatske nastave u Bavarskoj, Tado Jurić, koji je ponajprije svim majka-

ma izrazio lijepe želje povodom njihovog dana. Nakon toga podsjetio je sve prisutne o važnosti očuvanja hrvatskog jezika i kulture kroz samu hrvatsku nastavu kao i kroz različite izvannastavne aktivnosti koje organizira hrvatska nastava, kao što su kviz „Lijepa naša“, božićne proslave, pro-

slave Majčinog dana, projekt „Pjevajmo hrvatski“ i mnogi drugi, koji se tokom cijele školske godine provode u Koordinaciji Bavarska. U Augsburgu, u nedjelju, 20. svibnja 2012. godine, poslije svete mise također se obilježilo Majčin dan i Dan obitelji.

Proslava Majčinog dana u Augsburgu

Proslava Majčinog dana u Augsburgu

Ovu svečanost uveličali su učenici: Marko Babić, Chiara Del Nilo, Lea Prlić, Emanuela Del Nilo, Luka Bejić, Ivan Janjiš, Karolina i Nikolina Slipac, David i Lea Pekez, Nika Tikvica, Johanna Klose, Mario Babić, Lara Knežević i učiteljica klavira Diana Grubić, Felix Peterreins, Gabriel i Laura Perković, Maximilian i Nico Turković, Amadea Svoboda, Kristina Knežević, Angelina Ćurčić, Ana Maria Krištić, Laura Slipac, Lea Gajić, Ivana Vukadin, Marko Medo, Isabella Klose, Krisitna Rašić, Julia i Gregor Rak, Lucia i Jan Luka Ponjević, Antonio Ivanković, Lara Knežević, Klara Božić i Šarić Lara, Lara Lucia Domazet, Marija Medo, Ante i Ana Vrkić, Nika Tavra, Luka Tomas, Tamara Brückner, Rafael Marić, Julia Salapić i Gabriel Salapić i mnogi drugi koji su stihovima, pjesmom ili plesom uljepšali ovu proslavu.

Učenike su za nastup pripremile vrijedne učiteljice: Kristina Krznar, Karmela Lukanović, Marijana Pinkert i Anna Vrca.

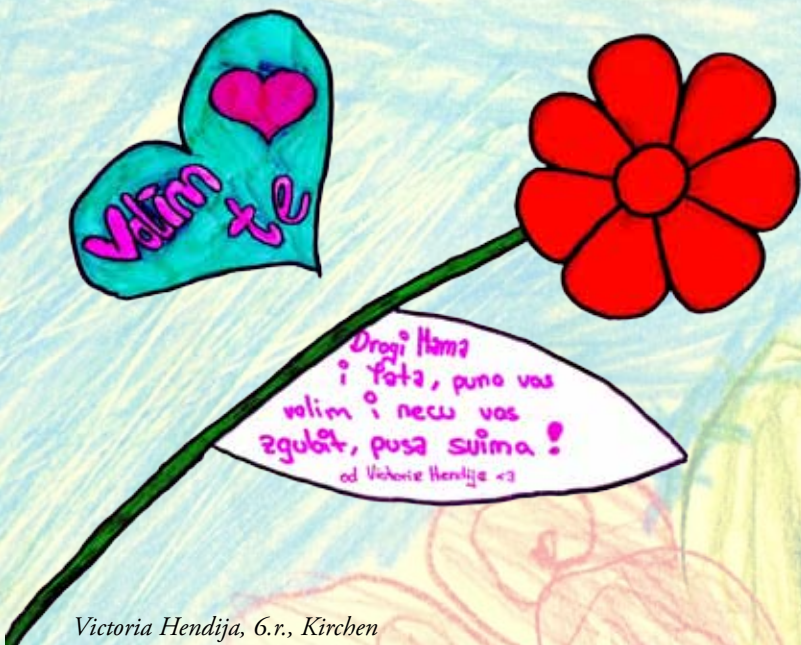
Učenici pohađanjem hrvatske nastave dobivaju svjedodžbe koje su priznate od strane njemačkih škola te učeničke knjižice koje su priznate u svim obrazovnim ustanovama Republike Hrvatske. Učeničkim knjižicama učenici dokazuju da su svladali osnove nacionalne skupine predmeta (hrvatski jezik, povijest i zemljopis) te su u slučaju nastavka školovanja u RH oslobođeni polaganja navedenih predmeta. Budući je hrvatski jezik od iduće godine i službeni jezik EU, učenje hrvatskoga jezika time postaje i gospodarsko pitanje jer postaje priznata profesionalna kvalifikacija.

U njemačkom obrazovnom sustavu hrvatski jezik se može polagati i na završnom ispitu u svim školama koje spadaju u kategoriju Mittelschule i Hauptschule te zamjenjuje polaganje engleskoga jezika.

Ove šk. god. je u Bavarskoj upisano nešto više od 550 učenika u 32 nastavna mjesta diljem Bavarske.

Za navođenje brojnih aktivnosti u kojima su sudjelovali učiteljice i učitelji tijekom ove šk. god. ovdje je nedovoljno prostora, ali se izvješća o svim aktivnostima mogu vidjeti na web stranici škole:

www.hrvatska-nastava-bavarska.de

Victoria Hendija, 6.r., Kirchen

HVALA TI, MAMA!

MOJA MAJKA

Draga moja mama
Ti si uvijek s nama.
I ako nisi kod mene,
moje srce vene.

Ja te uvijek volim,
i zato te molim.
Ostani kakva jesi,
svejedno što se desi.

Uvijek se smije,
svoju radost ne krije.
Sretan ti ovaj dan
Sad požuri, idemo na ručak van.

To je moja majka,
I to nije bajka.
Ona mi je važna,
Sa njom sam snažna.

Emanuela Del Nilo, 7.r., München

Leoni Makarun, predškolaka, Poing

Johanna Klose, 3.r., München

Anna Franjko, 5.r., Kirchen

Mame i učenici, Buchloe

Isabel Anna-Maria Kulež, 3.r., München

Daniel Braun, 1.r., Unterhaching

Lena Desimunović, 1.r., Unterhaching

Proslava Majčinog dana, Nürnberg

Patricija Ivanešić, 9.r., Traunreut

Proslava Majčinog dana, Freising

Mame i učenici, Ingolstadt

Pozadina: Lena Desimunović, 1. r., Unterhaching

ZA MENE JE SREĆA...

Prve nedjelje u veljači obilježava se Međunarodni dan života. Život je sreća, iako na svijet ne dolazimo umotani u šareni papir vezan najfinijom mašnom, ipak smo svojim roditeljima ono što ih od tog trenutka čini najsretnijima na svijetu. Mi smo njihova životna sreća, a oni su naša. Ponekad je nevidljiva sreća puno veća od npr. neke igračke, slatkiša ili ocjene u školi. Što je za nas sreća ispisali smo u cvijet sreće.

Mala ili velika, vidljiva ili nevidljiva, sreća je lijepa i obojana u najveselije boje.

ZA MENE JE SREĆA...

SREĆA

Imati sreće u životu jako je bitno, jer kad smo sretni sve nam je lijepo i veselo. A kad smo tužni, sve oko nas nam se ne sviđa i sve nam smeta. Biti sretan znači biti zadovoljan životom, obitelji, prijateljima a i ocijenama u školi. Jako sam sretan kad mi moji roditelji kažu da me vole, i da su ponosni na mene. Nisam sretan kad se posvađam s nekim, ili ako dobijem lošu ocijenu u školi. Mislim da svaki čovjek u svom životu ima više nesretnih nego sretnih dana, al kad smo sretni to je divan osjećaj i mislimo da nikad proći neće.

Sreća ili nesreća svatko je ima, al najbitnija stvar je da sreća postoji i da zna biti jako, jako lijepa i korisna.

Ilija Mrkonjić, 8. r., Poing

RADIONICA

RUĐER BOŠKOVIĆ

MATEMATIČAR, FIZIČAR, DIPLOMAT, ZNANSTVENIK I ISUSOVAC

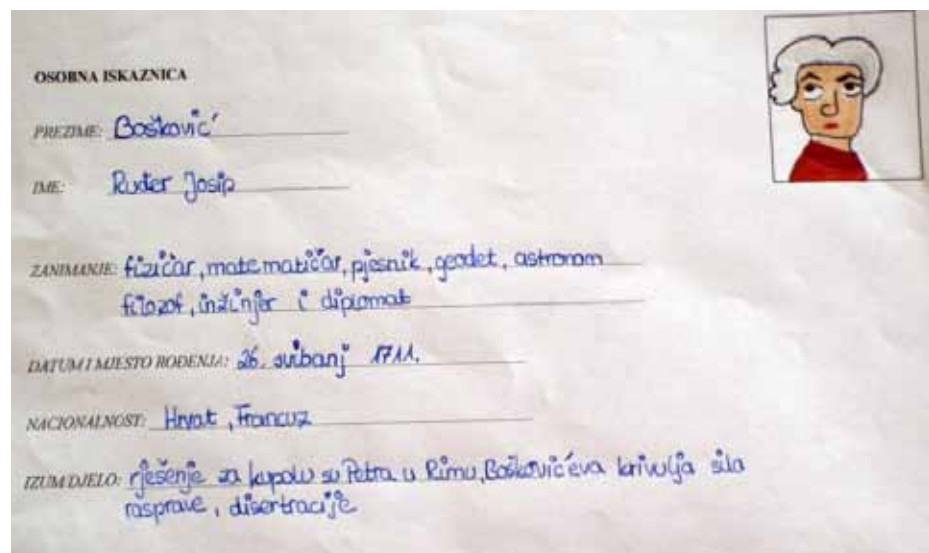
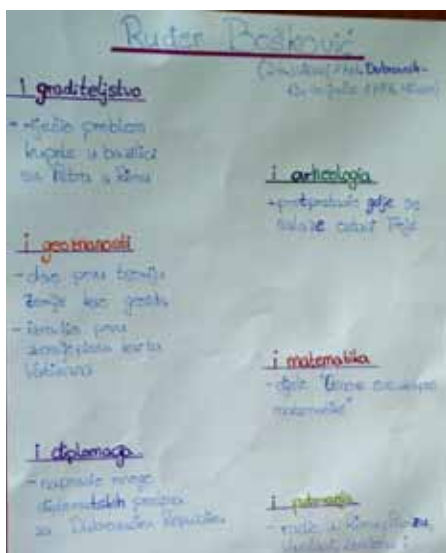
Učenci Hrvatske nastave u Bavarskoj su u subotu 5. svibnja 2012. prisustvovali su radionici “Rudjer Bošković – matematičar, fizičar, diplomat i znanstvenik”. Tom prigodom najprije su razgledali izložbu u prostorijama HKM München organiziranu od strane Generalnog konzulata RH u Münchenu, a u povodu 300 obljetnice njegova rođenja. Kroz deset velikih panoa, na kojima

je prikazan znanstveni i privatni život jednog od najvećih velikana hrvatske povijesti, upoznali su gotovo sva područja njegovog rada. Bilo je tu zanimljivosti iz matematičkog, fizičkog, arheološkog, zemljopisnog i diplomatskog života.

U drugom dijelu radionice učenci su izradili njegovu osobnu iskaznicu, napravili su i kratak pri-

kaz njegovog znanstvenog rada, a crtežom su željeli na slikovit način prikazati njegova dva lica, hrvatsko i inozemno (ponajprije talijansko i francusko) kao i dvije strane njegova života, onu znanstvenu i vjersku - isusovačku.

Učenike su kroz radionicu vodili koordinator Hrvatske nastave u Bavarskoj Tado Jurić te učiteljice Marijana Pinkert i Kristina Krznar.

KAKO BIH SE PONAŠAO DA SAM RODITELJ

Išla bih svakog dana na posao kao liječnica, Pomagala starijima i bolesnim. Živjela bih zdravo, na primjer bez cigareta ali s puno voća i povrća. Trčati umjesto auto voziti. S djecom bila bih ljubazna i strpljiva, nikad ne bih djecu grdila i urlala na njih. Posjećivala bih moje roditelje svakog dana, uvijek bih djeci kuhala ono što vole jesti, naravno s puno povrća. Kupila bih kuću, koju ću održavati čistom i urednom. Držala bih sate klavira i povremeno održavala koncerte. Htjela bih kuću s puno cvijeća, koje bih redovno zalijevala. Velika želja mi je kućni ljubimac, kojeg ću s puno ljubavi paziti i čuvati.

Laura Dauti, 4.r., Nürnberg

Ne bih rado imala svoju djecu, a ni muža. Ja bih posvojila dvoje djece iz sirotišta. Stanovala bih sa djecom u lijepoj kući, sa velikom baštom na selu. Djeci bih kupila bijelog konja, koji se zove Lili, i učila bih ih jahati svaki dan. Ja bih htjela da se djeca kod mene dobro osjećaju. Jer i ja volim životinje. Još

bi mi uzeli dva zeca i jednu macu iz doma za životinje. Djeca se smiju sama brinuti o životinjama i hraniti ih. Da imamo uvijek svježih jaja u kući, kupili bih neke piliće i izgradili bi kokošinjac za njih. Djeca smiju svaku večer do kasno biti budni koliko oni žele, iako idući dan idu u školu. Ja se nadam da bi mi svi zajedno bili sretni.

Lina Dietrich, 4.r., Würzburg

Ne jednom sam se već zapitala, kako bi bilo da sam ja tati i mami roditelj, a da su oni moja djeca. Pretpostavljam ne samo ja već i sva djeca mojeg uzrasta. Prva pomisao je, sve bi bilo ljepše i bolje ili barem drugačije. Mogla bih raditi što hoću, jesti slatkiše do mile volje, držati domaće životinje – poglavito pse, ići navečer kasno u krevet jer sam prije toga dugo gledala telkić i tome slično. No, da li bi to stvarno bilo tako? Nakon ranog ustajanja i pripreme doručka, te spremanja djece u školu, i nakon obavljenog

posla, žurenja kući i obavljanja svih drugih kućanskih poslova pitam se, da li bih stvarno imala volje i snage za nešto više. O slobodnom vremenu ni da govorim. Kad se samo sjetim da djeca zabrljaju tada ja moram biti odgovorna kao i da redovito moram plaćati račune, više i nisam tako sigurna da bih išta htjela imati drugačije nego imam sada. Sve u svemu drago mi je, da sam ja dijete a da se moji roditelji brinu o meni a ne obratno.

Lara Pavelko, 5.r., Landsberg

To je jako jednostavno! Na primjer: kad bi ja bila mama i moja djeca dođu iz škole, odmah bi se mogli igrati ili ručati ono što žele ako su gladni. Nakon toga, zajedno bi napisali domaću zadaću. Onda bi se djeca mogla igrati, gledati tv, posjetiti prijatelje, jesti slatkiše, pomfrit, sladoled, čokoladu... Navečer bi zajedno gledali tv i jeli slatkiše, pili coca-colu. Kad moja djeca misle da su pospana, onda bi im ispričala još

Ja bih se ponašao dobro i pažljivo prema mojoj obitelji. Pomogao bih i drugim ljudima ako im je potrebna pomoć. Posebno mojoj obitelji da budu zdravi, veseli i zadovoljni u svome životu i sa mnom. Kupio bih hranu, odjeću i obuću i brinuo se o njima. Radio bih sve što je potrebno da moja obitelj lijepo živi, kao što moji roditelji sada to čine! Zbog toga hoću dobro učiti da bih dobio dobar posao i da moja buduća obitelj bude zadovoljna sa mnom! I još više...

Konstantin Paunić, 5 r., Nürnberg

Ja bih voljela biti kao moja mama. Onda bih znala kuhati i čistila bi po kući. Često bi išla u trgovinu i kupovala mnogo više. A morala bi sa djecom raditi i domaću zadaću. Kad bi ja bila roditelj pustila bi svoju djecu da gledaju televizor do kad oni žele. I da idu spavati kad žele. Već se sad radujem kad ću biti velika.

Andrea Lovrić, 3.r., Würzburg

Ja ću imati dvi ćerke i dva sina. Curice se bave sa plivanjem i plesanjem a muški se bave sa nogometom i isto plivanjem. Ako smo u kupovini i oni nešto žele ponekad im kupim a ponekad i ne. Živiti ćemo u Splitu i svaki dan ćemo ići na Bačvice ili Firule. Sa bakom i didom ćemo ići navečer pojest pizzu. Za zimske praznike idemo u Njemačku. Ići ćemo se klizati i sanjkati. Posjetit ćemo prijatelje i uvijek nam je lijepo i sretni smo.

Marina Hauptkorn, 3.r., München

Matea Matijić, 1.r.,

jednu priču za laku noć, poljubila ih i poželjela im lijepe snove. Mislim da bi bila super mama...

Antonia Dabelić, 3.r., München

Moji roditelji su za mene dobri roditelji, mada mi se ponekad čini da mogu biti i bolji. To mislim zato što ja nekada poželim imati neke stvari, a onda mi oni to zabrane. Mislim da oni ne znaju tada kako se ja osjećam. Još mi je gore kada ja te stvari koje sam poželio vidim kod druge djece. Onda mislim, zašto je to tako? Sjećam se, jednom sam poželio imati mobitel. I to sam rekao roditeljima. Oni su odgovorili da mi ne treba. Nisam bio zadovoljan njihovim odgovorom. Da sam ja na njihovom mjestu, ja bih to dopustio. Ali nije samo to. Ima sigurno još puno stvari koje bih ja, da sam na njihovom mjestu drugačije uradio. Ali, mogao bih o tome puno pričati. Mislim da ću ja, kada jednoga dana postanem roditelj, svojoj djeci puno više dozvoliti.

Marc Miličević, 5.r., Kolbermoor

Da sam mama ili tata ja nikada ne bih vikao na moju dicu. Puno bi se igrao sa njima. Išao bi sa njima na igralište, na kupanje ili na nogomet. Pomagao bi im u školi kad bi imali probleme. Nikad svoju dicu ne bih ostavio samu kod kuće. Uvik bi im dao što što oni hoće ali samo ne slatkiše jer to nije zdravo za zube. Kratko rečeno, samo moram bit ko moj tata.

Karlo Žaper, 3.r., Memmingen

Kristina Rašić, 7.r., Dachau

Zovem se Anna i imam 34 godine. Moj dom je u Hrvatskoj, ali živim sa svojom obitelji u Njemačkoj, gradu Münchenu. Radim kao optičarka i imam jedno dijete. Ona se zove Iva i i ma tri godine.

Svakog dana kad dođem kući, čeka me Iva sa širokim, slatkim osmijehom i brdo robe za peglanje. Nakon što se izmazimo, pozdravim i svoju mamu koja ju je čuvala. Baka tada ide svojoj kući, a Iva i ja onda pripremamo večeru. Oko pet dolazi moj muž sa posla. On je pekar. Nakon srdačnog pozdrava svi se sjednemo za večeru i molimo se. Mogu reći da nisam loša kuharica jer svima jelo prija. Onda se muž posveti Ivi dok ja počnem sa pospremanjem. Sve u svemu nisam toliko stroga mama, ali se ipak ljutim kad Iva posvuda os-

tavlja svoje razbacane igračke. Želim ju naučiti da posprema za sobom, tako da mi danas-sutra može pomagati. Nije mi baš lako jer se na poslu umorim, pa sam sretna kad se mogu malo leći uz Ivu kad ide spavati. Kad zaspe, na mene čeka ostatak posla. Peglanje, pospremanje... Muž mi u svemu pomaže, ali jedva čekam da Iva odraste da može i ona pegati, nositi smeće van i ostalo. Već mi pomaže kod stavljanja žlica, vilica i noževa. Ono što me najviše umara su igračke, koje su posvuda pa sam odlučila da ih mora biti manje. Jedan dio smo odnjeli u podrum da se onda uvijek mogu zamijeniti sa onima koje su gore, tako da ne moramo uvijek kupovati nove. Jer ni djeca ne mogu imati sve što poželev. Gledajući svoje djetinjstvo znam da me čekaju još teži dani, jer još je škola pred nama. Kad se sjetim mame i mene, znam da treba puno truda i strpljenja za školu. Zato uživam u Ivi dok je mala. Kad pogledam svoje roditelje mislim da se ne bih puno drugačije ponašala nego li oni prema bratu i meni. Bila bih dobra, ali ne predobra. Ivina mama nije teško biti, ali ni lako. Najlakše je sa njom gledati crtiće, a najteže uspavati je. Moji roditelji sada uživaju u starosti. Dobro su, fit su, puno šecu posvuda i sretni su. Sada znam da je sve što su oni napravili za mene bilo dobro, iako ja to nekada nisam htjela čuti. Hvala vam!

Anna Franjko, 5.r., München

Kad bih ja bila roditelj imala bih jedno dijete. Voljela bih da je curica i da se zove Lara. Njoj bih sve kupila što joj treba. Brinula bih se o njoj i pomogla joj u školi da bude dobra. Htjela bih da me prihvati za svoju prijateljicu. Kuhanje će joj biti važno i zato ću je naučiti da dobro kuha. Za ljetne praznike ići ćemo u Hrvatsku i kupat ćemo se u moru. Letjeli bi u Španjolsku, Grčku, Finsku i možda na drugi kontinent. Naravno da bih je predstavila cijeloj obitelji.

Ana Starčević, 5.r., Augsburg

Kad bih ja bila roditelj živila bi sa mužem u vili u Hollywoodu s velikim vrtom, bazenom, trampolinom i igralištem. Imala bih troje djece, dvije curice i jednog mlađeg dečka. Oni će se zvati Jakov, Fabienne i Vanessa. Igrala bih se sa njima u vrtu ili bi išli u luna-park. I kad ću tribat puno radit, pozvat ću susjeda Johnnyja Deepa i ostavit dicu kod njega. Kad bi moja dica imala lošu ocjenu ili problema u školi, pomogla bi im.

Anita Žaper, 6.r., Memmingen

IMAM DVIJE

MIRISI I OKUSI HRVATSKE U MOM DOMU

Željo naša

miris lavanda
friškog hrvatskog kroasana
ružmarina, kapera,
lovorovog lista i petrusimela
osjećaj ladovine i
miris suve borovine
mokre morske mreže
susjed zrele naranče reže

sve što smo mirisali
sve što smo disali
sve što nam snove poklone
šta nikad u zaborav ne rone

okus najdražih strilica,
lignja i girica
slatko- kiseli okus limunade,
kave i "krah" čokolade
slanac i smokva,
tatina orahovica gorka,
koromač, sladoled,
šipak i ružmarinov med
friške kapule i masline
krompira, blitve i slane pogače
brdo limunovih kora
u konobi kraj mora
svega ima
najviše kruva i vina

za čim nam nepce žudi
za čim nam se želja budi
tamo duša vuče
samo tamo moje srce tuče

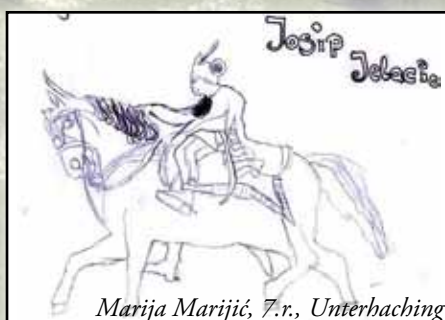
*Miriam-Helen Vollmeier,
10. razred, Ingolstadt*

Nikola Čiča, 7.r., Bad Reichenhall

Dvije domovine. Dvije domovine znači da roditelji nemaju istu domovinu. Dvije domovine znači da su se pradjedovi prije više stoljeća doselili. Dvije domovine znači da roditelji imaju svoju domovinu, a njihovu djecu više ništa ne povezuje sa tom domovinom. Dvije domovine znači da se više godina živi u drugoj zemlji i da se prihvaća dio njihove kulture ali da se bez obzira na to ne zaboravlja na svoju pravu domovinu. Dvije domovine znači da je jedna osoba odrastala u jednoj domovini, a rođena u drugoj domovini. Dvije domovine.

Filip Tomšić, 11.r., Augsburg

Marija Marijić, 7.r., Unterhaching

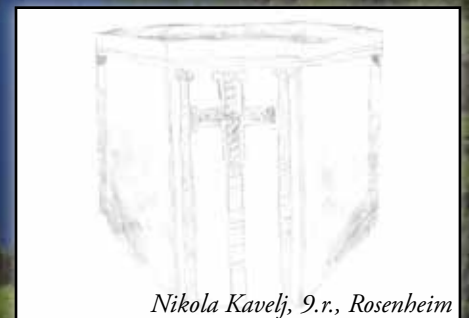
Moja domovina je Njemačka ali i Hrvatska. Ja se svaki puta radujem kad idemo u Hrvatsku. Nekad želim da je Hrvatska pred mojim vratima. Moja rodbina i moji prijatelji žive tamo. Najviše se radujem odlasku na more, ono je jako lijepo i toplo. Tamo imam najbolju prijateljicu, ona se zove Katarina. Nekad se igramo skrivača i čuvamo njezinog malog brata.

Moja obitelj i ja živimo u Njemačkoj. Tu također imam puno prijatelja i prijateljica. Puno se družimo, idemo na plivanje, sladoled i ponekad plešemo. Tako da ja imam dvije domovine: Hrvatsku i Njemačku.

Melanie Kunić, 7.r., Meitingen

Patricija Ivanešić, 9.r., Traunreut

Nikola Kavelj, 9.r., Rosenheim

Christian Wegener, 8.r., Unterhaching

DOMOVINE

U MOJOJ ZEMLJI ČUDESA

Nedavno sam šetala obalom rijeke. Promatrala sam svu ljepotu oko sebe i sva čuda moje domovine. Saginjala sam se da dodiroj osjetim lakoću trave i pogledom obuhvatim beskrajno zelenilo. Drveće koje je obojeno ljubičastom bojom jorgovana plesalo je zajedno s vjetroj. Divila sam se svijetlo zelenim livadama posutim crvenim makom dok su se divni proljetni mirisi uvlačili do mog srca. U grudima mi odjednom postalo tijesno, srce mi je glasno i sve jače lupalo, ali ipak tiho s blagim glasom govorilo: Hrvatska...nije ništa drugo već topli tračak svijetla Božijega. I sad, dok se samo prisjećam, osjećam jezu što me prožima i nježan treptaj u duši. Trebamo biti ponosni na taj dar koji imamo i koji se zove domovina. Trebamo učiniti sve što je u našoj moći da nam domovina uvijek blista u našim srcima. Domovina je zemlja rođenja, to je jedna od prvih riječi koju me je majka naučila govoriti. Jer sve što imamo, trebamo se samo

diviti ljepotama i čudima prirode. Naša je domovina predivna zemlja kojoj se svatko treba diviti. Divim se vrtu moje bake. Tamo, u vrtu moje bake raste tamnoplavo grožđe i sočni, crveni šipci čiji slatki okus neću nikada zaboraviti. Ponosna sam na vedrinu moga plavoga neba, hladne izvore i bistre potoke, kao i ugodni slani miris mora s kojeg uvijek ponese malo uspomenu. To je moja zemlja čudesna!

I danas, dok u mislima koračam par koraka unazad, i dok gledam iz daleka svoju zemlju čudesnu, želim samo jedno: okruniti je cvijećem i mojom srećom što je imam, da nikada na nestane iz mog srca.

*Kristina Lukanović,
12.r. Kolbermoor*

Josip Miličević, 6.r., Rosenheim

Julia Rak, 8.r., Dachau

Drago Čiča, 6.r., Bad Reichenhall

ZLATNA RIBICA

Hrvatska matica iseljenika - podružnica Rijeka - raspisala je i ove godine nagradni Natječaj literarnih i novinarskih radova "Zlatna ribica" namijenjen učenicima koji pohađaju hrvatsku nastavu u inozemstvu. Na natječaj odazvalo se učenika iz cijelog svijeta. Koordinacija Bavarska može se pohvaliti sa najvećim brojem napisanih radova ali i ujedno sa najviše dodeljenih nagrada. Dragi učenici, hvala vam na marljivosti te na osvojenim nagradama!

IMAM DVIJE DOMOVINE

Moje ime je Jan, otkad znam za sebe živim u Dachau, no to se isto ne bi moglo reći za moju mamu. Danas sam odlučio porazgovarati s njom i saznati od nje zbog čega je došla živjeti baš ovdje i koji su je životni događaji potaknuli ili prisilili na tu odluku te zašto može reći za sebe da ima dvije domovine.

Ja: Dobar dan. Da vas na početku odmah upitam, jeste li ikada mislili da ćete živjeti u Njemačkoj?

Mama: Dobar dan i vama. Da, jesam.

Ja: Zašto?

Mama: Zato jer sam kao djetė često odlazila u Njemačku.

Ja: Kada ste došli u Njemačku?

Mama: Uh, prošlo je već dosta vremena od toga. Al' bilo je to kad sam navršila dvadeset godina.

Ja: Zašto ste odlučili doći i ostati u Njemačkoj?

Mama: Iz razloga što sam dobila dobar posao.

Ja: Kako ste se osjećali odlazeći iz svoje prve domovine?

Mama: Vrlo, vrlo rastrgano. Išla bih i ne bih išla budući da sam sama odlazila u novu državu

i da nitko meni blizak nije išao sa mnom. Bila je to teška odluka.

Ja: Kako ste se osjećali kad ste došli u, vjerujem sada već, svoju drugu domovinu?

Mama: Sjećam se toga kao da je bilo jučer. Bila sam puna energije i željela sam što prije upoznati novi grad, steći nove prijatelje...

Ja: Jeste li možda već imali prijatelje u Njemačkoj?

Mama: Da, bili su to prijatelji koji su iz različitih razloga došli ovdje još prije mene.

Ja: Što vam je najviše nedostajalo iz domovine Hrvatske?

Mama: Bila je to ponajprije obitelj, pa zatim sunce i naše prekrasno more.

Ja: Budući da u to vrijeme nije bilo ovih modernih „čuda tehnike“ (facebook, skype), zanima me na koji način ste komunicirali sa svojim roditeljima i prijateljima?

Mama: Iako nije bilo svih tih modernih stvari, no imali smo telefon. Dakle, telefonom.

Ja: Kako su vas prihvatili u vašoj novoj okolini te kako vam je bilo s njemačkim

jezikom?

Mama: Prihvatili su me jako dobro, a što se tiče njemačkog, polazila sam školu za učenje njemačkog jezika i tako ga uspjela naučiti.

Ja: Budući da me zanima Domovinski rat, jeste li bili možda u Hrvatskoj za vrijeme Domovinskog rata?

Mama: Ne u potpunosti, djelomično.

Ja: Nadam se da ovo nije preemotivno pitanje, no da li vam je možda netko koga ste voljeli i tko vam je bio drag, poginuo u ratu?

Mama: Nažalost da. Susjed i prijatelj. Bilo je to vrlo teško vrijeme.

Ja: Da se ne rastanemo sa tužnim mislima, da li se sjećate što vam se najsmješnije dogodilo u prvih tjedan dana u novoj domovni, u Njemačkoj?

Mama: Izgubila sam se u Berlinu. Bila je to baš smiješna zgodica. No, o tome nekom drugom prilikom.

Jan Luka Ponjević, 8.r., Dachau

2. mjesto

Mentorica: Kristina Krznar

PAHULJICE PADAJU

Sjedim u toploj sobi pokraj prozora. Zamišljeno gledam negdje u daljinu. Vani je zima i hladno je. Sve je bijelo. Moj pogled kroz prozor sasvim je drugačiji nego u ljeto ili u proljeće. Moj se pogled tada odmara na zelenim granama i šarenim bojama prirode.

Dok zamišljeno gledam roj poludjelih pahuljica, poželim da budem jedna od njih. Htjela bih vidjeti cijeli svijet kao i one. Odletjeti možda do sjeverne Amerike preko Atlantskog oceana. Ili odlepršati u daleku Australiju i tamo vidjeti koale i kengure. Možda u Kanadu, spustiti se na snježne planinske vrhove i tamo se malo odmoriti. Htjela bih letjeti i do Kine i tamo vidjeti na kakav način žive Kinezi tamo. Ali kad bih samo mogla za sekundu odletjeti u Hrvatsku i vidjeti moju Viroviticu i kuću moje rodbine, ja bih bila presretna. Sletjela bih na njihov prozor i gledala svoju tetu i svoje sestrične. Bilo bi mi drago da ih ja vidim ali bila bih sigurno tužna da oni mene ne vide.

Možda bih se i kao pahuljica mogla istopiti od sreće. Možda bih čak zauvijek ostala na njihovom prozoru, kao pahuljica.

Petra Dupan, 6.r., Traunreut

2. mjesto
Mentorica: Karmela Lukanović

Spustila se večer, bilo je tiho i smirno. U zraku se osjećao miris snijega. Stajala sam pored prozora i čekala tatu da dođe s posla. Kad odjednom nešto je počelo lepršati zrakom. Pa to je snijeg! Pahuljice su plesale zrakom nošene vjetrom. Jedna pahuljica se izdvojila i dolepršala na moj prozor. Bila je predivna. Malo više sam se približila prozoru da je bolje pogledam. Pahuljica me podsjetila na princezu iz bajke jer je imala predivnu kristalnu haljinu. Stala sam razmišljati kako i zašto se tako uredila. Pa da, zima je i pahuljice svake godine imaju svoj bal. Tako je i ova moja pahuljica sigurno bila na balu pa je zajedno s par svojih prijateljica odlučila sići s oblaka da izmami što više osmijeha na dječja lica. Mislim da je uspjela. Ja sam bila presretna. Htjela sam pomilovati pahuljicu i krenula prstom prema prozoru ali u to su dolepršale druge pahuljice i povukle svoju sa sobom. Drugo jutro, napadalo je mnogo snijega i izašla sam s prijateljima na sanjkanje. Znala sam da je tu negdje i moja pahuljica.

Gabriela Vukić, 6.r., Augsburg

2. mjesto
Mentorica: Suzana Suman

DRAGA BAKO,

na početku da ti odmah velim da je škola super, znam da bi to bilo tvoje prvo pitanje. Nadam se da ti je u Hrvatskoj lijepo, da nisi sama i da ti je lijepo vrijeme. Ovdje u Njemačkoj ja imam puno prijateljica. Petkom idem na hrvatsku nastavu gdje učim hrvatski jezik pa ti zato i mogu pisati ovo pismo.

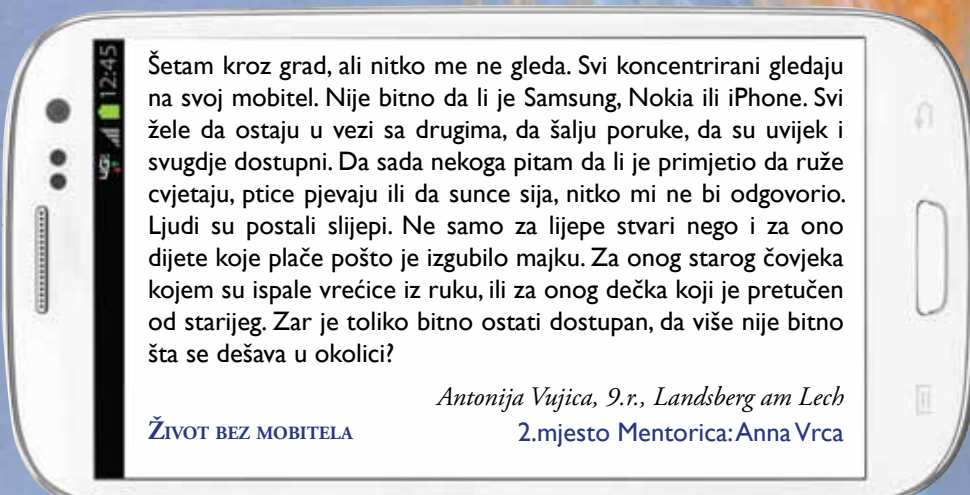
Sjećaš li se kad si nas sada nedavno posjetila za maškare?! Nadam se da nisi zaboravila ni ono kad smo išle po trgovinama i kad smo kupile vunu za šal. Došle smo kući i ti si se odmah prihvatila posla, kao i uvijek, i isplela mi prekrasan šal. Što prekrasan, meni je to najljepši šal i puno ga volim nostiti! Uvijek kad ga stavim oko vrata, osjećam tvoje ruke kako me grle i odmah mi bude toplo, ponajprije oko srca. A kad se tek sjetim tvoje pite koju si mi ispekla. To je najfnija pita koju sam ikada jela! Pssst, čak ni mama bolju na pravi. Mmmmm... No ipak, najljepše od svega bilo mi je kad sam došla kod tebe, tvojoj kući i kad smo zajedno šetale onim mirisnim livadama i prekrasnim šumama. Eh, da mogu barem vratiti i zaustaviti vrijeme.

Nadam se da ćeš mi opet brzo doći, pa da tako možemo vrijeme provoditi zajedno i opet doživjeti nezaboravne trenutke. Nedostaješ mi jako i puno, puno te volim!

Tvoja Marija

*Marija Marijić, 7.r.,
Unterhaching*

2 mjesto
Mentorica: Kristina Krznar

Šetam kroz grad, ali nitko me ne gleda. Svi koncentrirani gledaju na svoj mobitel. Nije bitno da li je Samsung, Nokia ili iPhone. Svi žele da ostaju u vezi sa drugima, da šalju poruke, da su uvijek i svugdje dostupni. Da sada nekoga pitam da li je primjetio da ruže cvjetaju, ptice pjevaju ili da sunce sija, nitko mi ne bi odgovorio. Ljudi su postali slijepi. Ne samo za lijepe stvari nego i za ono dijete koje plače pošto je izgubilo majku. Za onog starog čovjeka kojem su ispale vrećice iz ruku, ili za onog dečka koji je pretučen od starijeg. Zar je toliko bitno ostati dostupan, da više nije bitno šta se dešava u okolici?

Antonija Vujica, 9.r., Landsberg am Lech

ŽIVOT BEZ MOBITELA

2. mjesto Mentorica: Anna Vrca

Dopisivanje s OŠ Pećine iz Rijeke

Od ove školske godine postali smo škola prijatelj u dopisivanju sa OŠ Pećine iz Rijeke. Učenici u pismima kroz likovne i literarne radove predstavljaju sebe, svoju školu, svoj grad, te pišu i crtaju na razne teme kao što

su proljeće, karneval, ljeto, obitelj, prijateljstvo, moj grad. Ova suradnja je od velike koristi ne samo zbog stjecanja i širenja jezičnog bogatstva već i zbog povezivanja učenika sa svojim vršnjacima u domovini. Dopisivanje

će se nastaviti i u slijedećoj školskoj godini. Tada će nam učenici iz Rijeke pisati na njemačkom jeziku, a naši će im učenici odgovarati na hrvatskom jeziku. Na taj način će moći izravno koristiti oba jezika koja poznaju i uče.

Ja se zovem Ante Lovrić. Želim u SR
Njemačkoj u pismima. Koću sam R. 1. 2002
u Novom Zagrebu. Jedan u 4 razred s moje pritom
blizakom. Jedan u 4 razred s moje pritom
hrvatske. Moja sestra dolazi iz
provincije iz Soliga kraj Splita. Volim igrati
prizem i slušati muziku. Jedan razred u
hrvatsku nastavi. Kao što. Učim razred u
i u Hrvatsku. U Solu i u Solu i u Solu.

Puno vas pozdravlja
Ante Lovrić 8

Ja se zovem Ante Lovrić. Želim u SR
Njemačkoj u pismima. Koću sam R. 1. 2002
u Novom Zagrebu. Jedan u 4 razred s moje pritom
blizakom. Jedan u 4 razred s moje pritom
hrvatske. Moja sestra dolazi iz
provincije iz Soliga kraj Splita. Volim igrati
prizem i slušati muziku. Jedan razred u
hrvatsku nastavi. Kao što. Učim razred u
i u Hrvatsku. U Solu i u Solu i u Solu.

Puno vas pozdravlja
Ante Lovrić 8

Ja se zovem Ivan Lovrić.
Želim u SR Njemačkoj u pismima.
Koću sam R. 1. 2002 u Novom Zagrebu.
Jedna dva. Moja sestra dolazi iz
Jedna u 4. Moja sestra dolazi iz
Moja sestra dolazi iz
Moja sestra dolazi iz
Moja sestra dolazi iz
Moja sestra dolazi iz
Moja sestra dolazi iz
Moja sestra dolazi iz

Puno vas pozdravlja
Ivan Lovrić

Ja se zovem Leon. Želim u SR
Njemačkoj u pismima. Koću sam R. 1. 2002
u Novom Zagrebu. Jedan u 4 razred s moje pritom
blizakom. Jedan u 4 razred s moje pritom
hrvatske. Moja sestra dolazi iz
provincije iz Soliga kraj Splita. Volim igrati
prizem i slušati muziku. Jedan razred u
hrvatsku nastavi. Kao što. Učim razred u
i u Hrvatsku. U Solu i u Solu i u Solu.

Puno vas pozdravlja
Leon Lovrić

Zovem se Marleen. Želim u SR
Njemačkoj u pismima. Koću sam R. 1. 2002
u Novom Zagrebu. Jedan u 4 razred s moje pritom
blizakom. Jedan u 4 razred s moje pritom
hrvatske. Moja sestra dolazi iz
provincije iz Soliga kraj Splita. Volim igrati
prizem i slušati muziku. Jedan razred u
hrvatsku nastavi. Kao što. Učim razred u
i u Hrvatsku. U Solu i u Solu i u Solu.

Puno vas pozdravlja
Marleen Lancioni

Zovem se Luca. Želim u SR
Njemačkoj u pismima. Koću sam R. 1. 2002
u Novom Zagrebu. Jedan u 4 razred s moje pritom
blizakom. Jedan u 4 razred s moje pritom
hrvatske. Moja sestra dolazi iz
provincije iz Soliga kraj Splita. Volim igrati
prizem i slušati muziku. Jedan razred u
hrvatsku nastavi. Kao što. Učim razred u
i u Hrvatsku. U Solu i u Solu i u Solu.

Pozdravlja od Luca Mladenc.

Dragi naši prijatelji,
hvala vam puno za
voše radove koji su nas
jako obradovali. Zato i mi
vama šaljemo nekoliko crteža,
uglavnom na temu: Myöndän.
Ali ima još nekoliko simpatičnih
crteža i sastavaka, čak imamo
i malog pjesnika. Nadamo
se da ćete se i vi malo
razveseliti. Jedna čekamo
praznike da idemo u Hrvatsku
Puno, puno, puno vas i vaše
učiteljicu pozdravljam učenici
Hrvatska nastave učiteljicom:
Karmela Luković

Zovem se Carlo. Želim u SR
Njemačkoj u pismima. Koću sam R. 1. 2002
u Novom Zagrebu. Jedan u 4 razred s moje pritom
blizakom. Jedan u 4 razred s moje pritom
hrvatske. Moja sestra dolazi iz
provincije iz Soliga kraj Splita. Volim igrati
prizem i slušati muziku. Jedan razred u
hrvatsku nastavi. Kao što. Učim razred u
i u Hrvatsku. U Solu i u Solu i u Solu.

Puno vas pozdravlja
Carlo

Zovem se Daria. Želim u SR
Njemačkoj u pismima. Koću sam R. 1. 2002
u Novom Zagrebu. Jedan u 4 razred s moje pritom
blizakom. Jedan u 4 razred s moje pritom
hrvatske. Moja sestra dolazi iz
provincije iz Soliga kraj Splita. Volim igrati
prizem i slušati muziku. Jedan razred u
hrvatsku nastavi. Kao što. Učim razred u
i u Hrvatsku. U Solu i u Solu i u Solu.

Srećan Božić i Novogodišnje
Srećan Božić i Novogodišnje
Srećan Božić i Novogodišnje

Zovem se Marko. Želim u SR
Njemačkoj u pismima. Koću sam R. 1. 2002
u Novom Zagrebu. Jedan u 4 razred s moje pritom
blizakom. Jedan u 4 razred s moje pritom
hrvatske. Moja sestra dolazi iz
provincije iz Soliga kraj Splita. Volim igrati
prizem i slušati muziku. Jedan razred u
hrvatsku nastavi. Kao što. Učim razred u
i u Hrvatsku. U Solu i u Solu i u Solu.

Puno vas pozdravlja
Marko

Zovem se Andreja. Želim u SR
Njemačkoj u pismima. Koću sam R. 1. 2002
u Novom Zagrebu. Jedan u 4 razred s moje pritom
blizakom. Jedan u 4 razred s moje pritom
hrvatske. Moja sestra dolazi iz
provincije iz Soliga kraj Splita. Volim igrati
prizem i slušati muziku. Jedan razred u
hrvatsku nastavi. Kao što. Učim razred u
i u Hrvatsku. U Solu i u Solu i u Solu.

Puno vas pozdravlja
Andreja Lovrić

Duga i siva sa jednim ravnim dijelom, nakon kojeg slijedi lagano spuštanje ili uspinjanje. Sa pekarnicom, trgovinom i par butika sa lijeve strane, a na desnoj nalaze se pošta, zubna ordinacija, voćarna.. Na prvi pogled sasvim obična. Ali, moja ulica je sve drugo samo ne obična. Ona je drugačija od ostalih ulica. Ustvari, moja je ulica vrlo neobična. Svaki dan od kuće do škole i od škole do kuće, ja kroz nju prolazim i po njoj gazim. Podnosi ona sve moje korake; i one skakutave kad sam vesela i razigrana, kao i one malo dinamičnije, kad sam iz nekog razloga ljuta. Ona dobro poznaje sve moje tenisice. I ove nove, sa šljokkama i šarenim pertlama. Ali, zna ona i mnogo više od toga. Sva ona tiha šaputanja, skrivene poglede, potajne osmijeh. Sve čuje i sve pamti, ali nikome ništa ne odaje. Kao da ljubomomo sve čuva za sebe. Ljudi koje susrećem u mojoj ulici, obično su susretljivi. Ustvari, tu svak svakoga zna, jer se ljudi s vremenom upoznaju u svakodnevnim susretima. U početku su to samo pogledi, klimanja glavom, pa kroz zube Dobar dan (Guten Tag), a onda nakon nekog vremena s tim ljudima počnete razgovarati, kao da se znate 100-inama godina. Moja ulica je priličito prometna, živa, da ponekad pomislim da i njoj treba malo odmora. Zato često u predvečerje, kad utihnu svi oni brojni automobili koji jure po njoj, a ljudi se valjda zavuku u svoje domove, ja iziđem i sjednem na obližnju klupu u mojoj ulici. Drvored koji se pruža niz ulicu, daje mi idiličnu i skladnu sliku. Ptičice na granama izvode svoj posljednji pjev za taj dan. Sa posljednjom zrakom sunca koja se probija kroz krošnje drveća i miluje mi kosu, sve nekako postaje tiše, smirenije.. Samo moja ulica i ja i dalje pričamo. Sve znamo jednog drugog, a da ni riječ ne trebamo prozboriti. Ustvari, moja ulica i ja se tako dobro razumijemo. Istina, ponekad mi dosadi i poželim negdje otputovati. Ali, svaki put kad se vratim, iskreno joj se obradujem. I zanimljivo, svake godine mi se čini manja. Izgleda, kako ja rastem, ona se smanjuje. I dok ja tako sjedim, iznenada, kroz moju ulicu zaplove fini, omamljivi mirisi. Valjda neki spremaju večeru. Ili kuhaju ručak za sutra. Ili je možda baš moja mama nešto fino ispekla. Uzimam ruksak i ubrzanim koracima idem prema kući, dok iza mene ostaje duga i siva, ravna sa ponegdje uzvišenim dijelom. Moja ulica.

Mia Ivanišević, 5.r, Straubing

Josip Matic, 6.r., Straubing

MOJ GRAD FREISING

Moja grad Freising je jako lijep grad. Ima jednu rijeku, koja se zove Isar, na kojoj se volim kupati. Rođena sam u Freisingu i idem ovdje u školu, zato volim živjeti u ovome gradu. Ja provodim rado vrijeme u Freisingu, zato sto imam puno prijatelja s kojima se mogu igrati nogomet, ljeti se kupati u bazenu i šetati po gradu. U Freisingu se nalazi jedna od najvećih biskupija Njemačke. U blizini Domberga nalazi se Crkva sv. Duha, u koju Hrvaticice i Hrvati svake nedjelje idu na misu. Poslije mise rado stanem sa roditeljima ispred crkve i slušam novosti sto ih pričaju naši ljudi. Također, to je prilika da se ponovno sretнем sa prijateljicama i prijateljima, koje poznajem iz ministrantskih susreta. Za nas Hrvate u ovom gradu je posebno lijepo kad imamo Prvu pričest i Krizmu, tada stari i mladi obuku nošnje iz svog zavičaja. To je lijep događaj ne samo za nas Hrvate nego i Nijemce. Na ovaj način mi predstavljamo našu kulturu, tradiciju i naše običaje, iz naše domovine Hrvatske ili Bosne i Hercegovine. Također, u ovim prigodama prisjetimo se naše rodbine u domovini.

Patricija Vidović, 6.r., Freising

Chiara Del Nilo, 5.r., München

Lea Knezović, 4.r., Landsbut

TKO JE GLAVNI?

OBLAK: Felix
KIŠA: Angelina
SUNCE: Laura
DUGA: Marko
SNIJEG: Maria
VJETAR: Gabriel

OBLAK: Zasto padaš, dosadna kiso?
KIŠA: Zato što si ti tako debel, crn i ružan.
OBLAK: Tko mi to kaže, pogledaj sebe prvo.
KIŠA: Ne govori mi tako ružno! Pomiri se s tim da sam najljepša, i svi me ljudi na zemlji vole.
SUNCE: HAHAHAHA Svi na zemlji čekaju samo mene. Ja ljude grijem, a i drveće raste kad me vidi.
KIŠA: Bez mene ništa raslo ne bi. Ja sam kao voda. Bez mene nema života.

SUNCE: Pa dobro. Možemo se mijenjati, nekad idi ti, a nekada ja. A možda možemo zajedno pokušati! Sigurno bi bilo zanimljivo.
DUGA: Oooooo da, super, drago mi je da mogu nekome poslužiti. Dje-ca me sigurno već čekaju. Juu-upiiiiiiiiiiii

OBLAK: E sad sam se razljutio. Kišo, skini tu ću ti kaput pa se zaledi.
KIŠA: Neee, molim te... Što će ljudi bez mene?
SNIJEG: A što, neće ni primjetiti da te nema. Vesele se meni! Sada pad-

am ja! A djeca se spremaju da se sa mnom poigraju.

OBLAK: Ni ti snijegu bez mene živjeti ne možeš. Ali neka, sada padaj ti, ne daj kiši da te prevari.
SNIJEG: Eno, pogledaj dolje kako me djeca vole. Prave neke debele figure od mene. Zovu ih grude, a onda od njih prave i snjegovića, pa mu umjesto nosa stave mrkvu. H-h-h-h-h-h-h-h-h-h-h-h Stvarno mi se vesele!

OBLAK: Ne pričaj tako puno, pozvat ću sunce pa će i tebe nestati.
SUNCE: Hajde, oblačino debela, skloni se malo tamo da se i ja pokažem! Sigurno svi na zemlji plaču jer me nema.

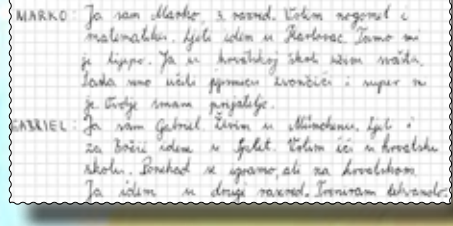
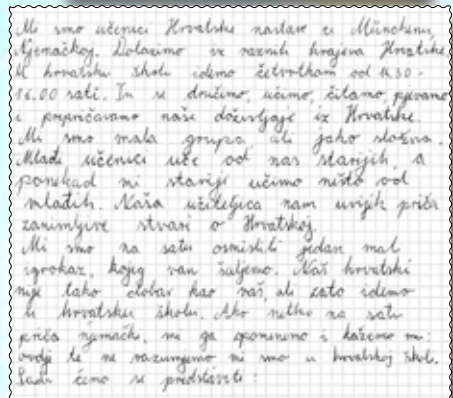
OBLAK: Neću, nebo je moje!
SNIJEG: Staaaaaniiiiiiii, gdje ćeš? Ne idi nigdje!

OBLAK: Ne idem, netko me gura. Aaaaa upooooomooooo!
VJETAR: E pa kad se ne znate dogovoriti, sad ću vas sve rastjerati, i bit ću vladar neba.

OBLAK: Al bez mene ne mozes!
SNIJEG: Ni bez mene!
KIŠA: Ni bez mene!

SUNCE: I ja te želim ponekad pratiti!
VJETAR: Dobro, dobro. Ne gurajte se. Moramo se dogovoriti. Tko bude brži neka me prati.

I tako su sretno živjeli svi zajedno.
KRAJ
Učenici iz Münchena; učiteljica Marijana Pinkert

Dragi učenici i učiteljice, mi smo učenici 3. i 4. razreda. Idemo na Hrvatsku sastavu svake srijede od 2 do 3:30 sati. Naša učiteljica zove se Anna Ivona. Mi živimo na jugu Njemačke, pokrajina Bavarska. Naš grad se zove Augsburg. Blizu je Münchenu. Idemo na Hrvatsku sastavu u Grund i Hauptstadt (školu) Centerville Süd iako nisimo svi iz iste škole. Nikad nisimo bili u Rijeci i zanima nas kakav je taj grad. Sigurno je u blizini neka rijeka.

Dennis Nujić, 4.r., München

Ja sam prvi mali kipo u učio hrvatski. Tokim hrvatski misli biti uče najvažnije. Tokim učimo svi, ali se to uče uče. Zbogom nar jako ja za nar zapisa učica zovao. Tokim idem školi, pa govore nar. Imamo prijatelji slični kao pinoči. Tokim to nar jako ja to je kao nar jako!

Aida Abdulai, 2.r., Memmingen

Lea Pekez, 2.r., München

RECEPT PRIJATELJSTVA

SASTOJCI:
 3 šalica pomaganja
 2 šalica iskrenosti
 4 šalica čuvanja tajni
 2 šalice smjeha
 1 šalica bratstva
 1 šalica prijateljstva
 1 šalica razumijevanja
 1 šalica poštovanja
 1 šalica pažnje

Sve sastojke dobro promiješajte i upakujte na 30 minuta.
 Kad se ušnice dobro sušuju, pažljivo ljubavno i dobrotvorno ukusno
 tojke prijateljstva i sve to podarite na ljubavnom
 tržnici.

Marko Đurina
 Marko Marić

Ilorac
 Ilorac sve je pljevo malo
 daunglom se nosimo kvale.
 Ili je u naravi
 ne voli se plaviti vaaam.
 Lulla mu do posla
 na stolu noge koda.
 Ima velika klampave un
 pa neda volom sve luv
 Ima i velike opasne klave
 a kijelo obuklo poput love
 Nijedni se svitovaj ne loje
 na svom telitoleje nosimo stop

MARKO ĐURINA
 3. RABRED, OŠ DRINA

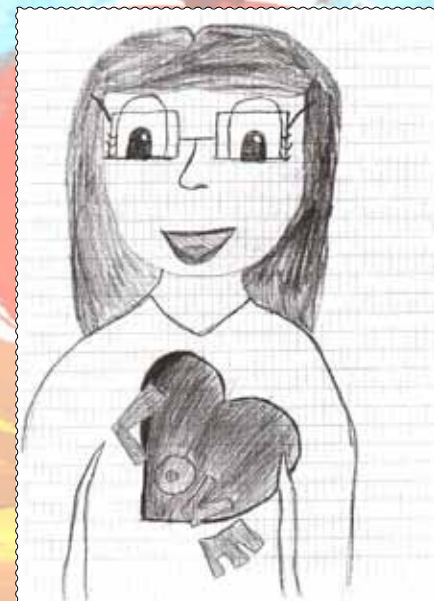

VRATILA SE RODA

VRATILA SE RODA
 KOJA NEUMORNO HOVA
 VESELO SKAZUJE
 DO SVOJE KUĆE

PODRAVLA GANJEAO SVOJE
 DODE JOI GRANIČICE BRNE
 TMA JE PROLEBE STIGLO
 I SVE RODE VN NOSE DIGLO

DARIO ĐAČIĆ
 3. RABRED

Radove na ovoj stranici poslali su nam učenici iz Rijeke

Nogometni turnir Ehingen 2012

Budući da cijelu Europu trese nogometna groznica, odlučili smo ne samo gledati Europsko nogometno prvenstvo nego i zaigrati pravi nogomet na pravom nogometnom turniru. Samo su na našem turniru pravila još bolja – mogu igrati i cure.

U subotu, 23. lipnja 2012., sudjelovali smo na nogometnom turniru u Ehingenu. Naš veseli autobus krenuo je rano ujutro probuditi igrače u Münchenu, Augsburgu a pridružili su im se i igrači iz udaljenog Nürnberga. Imali smo vjerne navijačice mame te ozbiljne i opake trenere, tate. Mamama su se pridružile i učiteljice Kristina Krznar, Suzana Suman, Anna Vrca skupa sa koordinatorom Tadam Jurićem.

Na turniru su uz našu koordinaciju sudjelovale još i Koordinacija Stuttgart, Mannheim i Ulm, koja je bila i organizator ovog turnira. Bili smo sastavljeni u tri ekipe, pod simboličnim nazivima, Bavarska 1, 2 i 3, (mali, srednji i veliki). Sudjelovalo je 38 ekipa te smo bili podijeljeni u skupine. U maloj skupini pobijedila je ekipa pod nazivom Reutlingen, u srednjoj skupini pobijedila je ekipa pod nazivom Jadran Balingen, te u velikoj skupini prvo mjesto odnijeli su ekipa pod nazivom Ehingen/Ulm.

Vrijeme nam je bilo jako lijepo, a najvažnije od svega, cijeli smo dan igrali nogomet, družili se sa svojim prijateljima i stjecali nova prijateljstva iz susjednog Baden-Württemberg.

Kući smo došli preplanuli od sunca, sa osmijehom na licu te sa medaljama oko vrata! Za spomenuti je i podrška koju smo imali od strane nogometnog kluba NK Hajduk iz Nürnberga i njihovog trenera Ante Jurete koji nam je ustupio dresove i ostalu opremu za ovaj turnir.

Učenci iz Bavarske koji su sudjelovali na nogometnom turniru su:

Bavarska 1: Ivan Goran Blažević, Ana Vrkić, Marina Hauptkorn, Ante Vrkić, Ivan Stipić, Emilie Schlums

Bavarska 2: Matej Jurić, David Šimunović, Marin Kostić, Dominik Čavara, Antonio Ivanković, Lucija Kostić

Bavarska 3: Toni Borgwardt, Daniel Sundelin, Roko Mandir, Mario Katolik, Antonio Jurić, Dominik Schmidt, Luka Šimunović

KARAOKE

“PJEVAJMO HRVATSKI”

Sve je nekako počelo u znakovitom broju 3. Datum održavanja: 30. lipanj 2012., mjesto Nürnberg, HKM Alemannenstr. 38., i vremenska temperatura oko 35 stupnjeva celzijusovih. Takva „paklenska“ vrućina i, za neke, daleki Nürnberg, nisu spriječili mnogobrojne sudionike prekrasnog događaja „Pjevajmo hrvatski“, koji je organizirala HN koordinacija Bavarska. Nastupili su učenici od 3. do 10. razreda koji su pjesmama i sviranjem na gitari imitirali svoje omiljene hrvatske pjevače i pjevačice. Dvoranom HKM, koju su ispunili roditelji, učitelji, prijatelji i rodbina učenika, odzvanjale su riječi hrvatskih pjesama, a svaka izvedena glazbena točka bila je oduševljeno popraćena aplauzom i ovacijama. Neke točke ovih „hrvatskih karaoka“ su izvedene u glazbenoj pratnji roditelja ili

učitelja, što je dodatno samo pojačalo cijeli scenski nastup. Možda su najteži dio ovog nezaboravnog druženja „podnijeli“ članovi žirija, koji nisu imali nimalo lak zadatak, jer su sve glazbene točke zaista bile hvale vrijedne.

Ipak se ovaj glazbeno-kulturni događaj morao završiti magičnom brojkom 3, jer su izabrana 3 pobjednička mjesta:

1. mjesto: Antonija Vujica s pjesmom „Prijateljice“,
2. mjesto: Julija Ljubić s pjesmom „Milost“,
3. mjesto: Paula i Luana Grubišić s pjesmom „Vlak“.

Svi učenici su dobili pohvalnice, a pobjednici, osim pohvalnica, diplome i vrijedne darove. Nakon skoro 3 sata druženja, uz lijepe dobre hrvatske hi-

tove, kavu, kolače, sendviče i piće koje je pripremila HKM Nürnberg, rastali smo se u nadi ponovnog, zajedničkog viđenja i susreta, kojeg trebaju i kroz pjesmu uvijek krasiti divne, melodične i snažne hrvatske riječi.

Ovo nije bilo prvi puta da se hrvatska zajednica iz Nürnberga pokazala vrlo ugodnim domaćinom. Uz podršku HKM Nürnberg i njihovih svećenika don Mate Križića i don Vitomira Zečevića u Nürnbergu je hrvatska nastava od samoga početka ostvarivala zapažene projekte. Za uspjeh ovoga projekta uz don Vitomira Zečevića za istaknuti je pomoć grupe „Domino“, a naročito angažman predsjednice udruge „Prijatelji hrvatske nastave u Bavarskoj e.V.“, gđe Milice Čavara i njene cijele obitelji.

Luana i Paula Grubišić: "Vlak"

Darija Ozimec i majka Koraljka:
"Moja domovina"

Sonja Leček: "Sve dok sunce sja"

Lea Tadić i Laura Dauti: "Kad si sretan"

Julija Ljubić: "Milost"

Paula Grubišić: "Rock me baby"

Antonija Vujica: "Prijateljice"

Vanessa Legin i Hilal Özmen: "Put putujem"

Ana Marija Duspara: "Tuga dolazi kasnije"

1. mjesto: Antonija Vujica

2. mjesto: Julija Ljubić

3. mjesto: Paula i Luana Grubišić

Matija Čiča, 7.r., Bad Reichenhall

Dana 20. lipnja 2012.g. na poziv generalnog konzula Republike Hrvatske Vladimira Duvnjaka obilježili smo Dan državnosti u Münchenu. Srdačno zahvaljujemo na pozivu!

OSTALE AKTIVNOSTI KOORDINACIJE BAVARSKA

Stručni seminar u Stuttgartu za učitelje hrvatske nastave u SR Njemačkoj

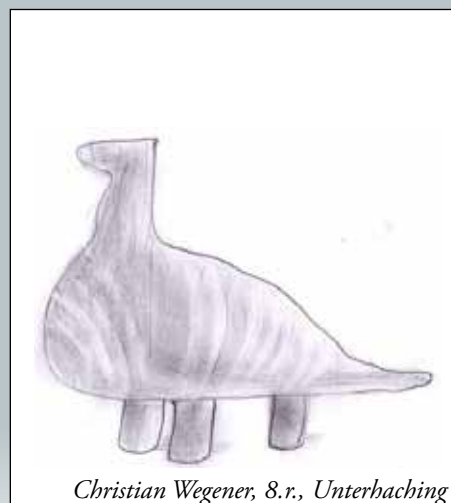
Predavanje o hrvatskoj nastavi u Bavarskoj na akademskom krugu HKM München, 26.06.2012.

Stručna ekskurzija u Zagreb i Vukovar - projekt koordinacije Bavarska:

Upoznavanje učenika HN s događanjima u Domovinskom ratu

Unatoč tome što navedena ekskurzija - koja je u potpunosti bila isplanirana i dogovorena - nije mogla biti realizirana radi malog odaziva učenika, spomenut ćemo je u nadi da će u idućoj šk. godini biti veći broj prijavljenih učenika.

Program ekskurzije: Posjet školi u Antunovcu i sudjelovanje u projektu škole Domovinski rat. Odlazak u Vukovar, posjet Muzeju Domovinskog rata, posjet memorijalnom groblju Domovinskog rata, posjet Memorijalnom centru Domovinskog rata - Ovčara, odlazak do Križa na ušću Vuke u Dunav. Na povratku za Zagreb, kratak obilazak grada Osijeka. Obilazak znamenitosti grada Zagreba i posjet Saboru (trajanje ekskurzije 4 dana).

Christian Wegener, 8.r., Unterhaching

Što nam djeca zaista žele poručiti može se pročitati u dječjem memorandumu koji je proizašao iz projekta Zdravstveno osiguranje SAD-a („Health education“ USA):

- Nemojte me razmaziti. Vrlo dobro znam da ne mogu imati sve što želim. Ja vas samo iskušavam.
- Nemojte se bojati biti strogi. Moram znati da postoje i granice.
- Nemojte sa mnom na silu. To me uči da se jedino sila uvažava. Radije ću reagirati na uputu.
- Nemojte biti nedosljedni. To me zbunjuje i tjera me na to da pobjegnem od svake obaveze.
- Nemojte obećavati. Možda nećete moći održati obećanje pa ću izgubiti vjeru u vas.
- Nemojte se previše žalostiti kad kažem da vas mrzim. Ne mislim ozbiljno, ali bih htio da vam bude žao zbog onog što ste mi učinili.
- Nemojte da se osjećam manjim nego što jesam. Zbog toga ću glumiti velikog "lafa".
- Nemojte umjesto mene činiti stvari koje mogu učiniti sam. Zbog toga se osjećam kao beba, a mogao bih vas početi doživljavati kao slugu.
- Nemojte da moje loše navike oduzmu svu vašu pozornost. To me samo ohrabruje da nastavim.
- Nemojte me ispravljati pred drugima. Bit ću mnogo pažljiviji ako sa mnom razgovarate tiho i nasamo.
- Nemojte o mom ponašanju diskutirati za vrijeme svađe. Ne znam zašto onda slabo čujem, a i nisam sklon suradnji. U redu je da se poduzmu određene mjere, ali diskusiju odložite za kasnije.
- Nemojte da imam osjećaj da su moje pogreške grijesi. Moram naučiti grijesiti, a da se ipak ne osjećam zlim.
- Nemojte stalno prigovarati. Ako to budete radili, morat ću se početi praviti gluhi.
- Nemojte me štiti od posljedica. Moram učiti na iskustvu.
- Ne odbijajte me kada tražim odgovor na normalna pitanja. Ako me odbijete, vidjet ćete da ću prestati ispitivati, a informacije tražiti negdje drugdje.
- Ne brinite zbog toga što smo malo zajedno. Važno je kako smo zajedno.
- Nemojte zaboraviti da ne mogu odrasti bez razumijevanja i podrške – zaslužena pohvala ponekad izostane, ali prijekor nikad. Upamtite: više učim od primjera nego od kritike. I pored svega mnogo vas volim. Volite i vi mene...

~ POPIS MJESTA U KOJIMA SE IZVODI HRVATSKA NASTAVA U BAVARSKOJ ~

München

- Harras** Grundschule an der Plinganserstraße 28, 81369 München
- Neuhausen** Rupprecht-Gymnasium München, Albrechtstr. 7, 80636 München
- Nymphenburg** Maria-Ward-Gymnasium, Maria-Ward-Str.5, 80638 München
- Heidhausen** Volksschule an der Kirchenstraße, Kirchenstraße 11, 81675 München
- Forstenried** Thomas-Mann-Gymnasium, Drygalski Allee 2, 81669 München
- Harthof** Grundschule an der Hugo-Wolf-Straße 70, 80937 München
- Obergiesing** Weißenseeschule, Weißenseestr. 45, 81539 München
- Okolice Münchena:**
- Freising** Hauptschule Lerchenfeld, Moosstr.46, 85356 Freising
- Dachau** Grundschule Dachau-Ost, Anton-Günther-Straße 3, 85221 Dachau
- Neufahrn** Volksschule am Fürholzer Weg, Am Fürholzer Weg 5, 85375 Neufahrn
- Poing** Grundschule an der Karl-Sittler-Straße 12, 85586 Poing
- Unterhaching** Grundschule an der Jahnstraße 1a, 82008 Unterhaching

Augsburg

- St. Georg Volksschule,*
Auf dem Kreuz 25, 86152 Augsburg
- Wittelsbacher Volksschule,*
Elisenstr. 5, 86159 Augsburg
- Augsburg Centerville – Süd,*
Columbusstr. 12, 86156 Augsburg
- Bad Reichenhall** Karlsgymnasium, Salzburger Straße 28, 83435 Bad Reichenhall
- Buchloe** Hauptschule Buchloe, Münchener Straße 22, 86807 Buchloe
- Gersthofen** (točna škola će se znati na početku šk. god. 2012./2013.)
- Ingolstadt** Grundschule Auf der Schanz, Auf der Schanz 28, 85049 Ingolstadt
- Kolbermoor** Grundschule Kolbermoor, Rainerstr. 2, 83059 Kolbermoor
- Landsberg am Lech** Fritz-Beck-Hauptschule, Johann-Ferstl-Straße 16, 86899 Landsberg am Lech
- Landshut** Carl-Orff-Volksschule Landshut (Grundschule), Lortzingweg 8, 84034 Landshut

Meitingen

- Hauptschule Meitingen, Hauptstr. 35, 86405 Meitingen
- Memmingen** Edith-Stein-Schule, Kneippstr. 22, 87700 Memmingen
- Nersingen** Anton Miller Volksschule, Klassenhartweg 2, 89278 Nersingen – Straß
- Nürnberg** Wiesenschule, Wiesenstr. 68, 90443 Nürnberg
- Regensburg** Von der Tann Schule, Von der Tann Str. 27, 93047 Regensburg
- Rosenheim** Hauptschule Mitte, Wittelsbacher Str. 16, 83022 Rosenheim
- Straubing** St. Josef Grund-Hauptschule, Von Leistner Str. 40, 94315 Straubing
- Traunreut** Traunreut Süd Sonnenschule, Pestalozzistr. 14, 83301 Traunreut
- Weilheim** (točna škola će se znati na početku šk. god. 2012./2013.)
- Würzburg:** VS Würzburg - Stadtmitte, Hofstr. 16, 97070 Würzburg

Dani izvođenja nastave su navedeni na našoj web stranici:

www.hrvatska-nastava-bavarska.de

Kolbermoor

Dachau

München

Augsburg

Würzburg

Dachau

Traunreut

München

München

Landsberg am Lech

Nürnberg

Nürnberg

Nürnberg

Würzburg

Ingolstadt

Augsburg

München

Freising

Nürnberg

Memmingen

Buchloe

Poing

München

Karlsfeld